

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

**ВЯРАТА, КОЯТО
ВОДИ ДО
ОСВЕЩЕНИЕ**

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти	3
1. Видението в Небесния дом на Апостол Петър	7
2. "В благоприятно време Те послушах, и в спасителен ден Ти помогнах..."	15
3. "Всичките Твои вълни и Твои развълнувани води преминаха над мене..."	22
4. Първата вълна на Божието Освещение	27
5. Втората вълна на Божието Освещение	32
6. Третата вълна на Божието Освещение	37
7. Четвъртата вълна на Божието Освещение	43
8. Петата вълна на Божието Освещение	48
9. Последните вълни на Божието Освещение	54

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

След един период на мълчание, който беше мъчителен за сърцето ми, аз отново потърсих моя Господ Исус Христос. Потърсих Го с вярата, че Той е бил, е, и ще остане неизчерпаем Извор на всяко духовно благословение в небесните места. Докато минаваха дните на моето пребъждане на Господния Хълм, очите ми се нагледаха на трагедии и сърцето ми се изпълни със скръб поради страшната безпътица на погиващия свят. Понеже видях страшни неща в материалния свят и още по-страшни неща в духовния. И ако страшните неща по плът бяха наводненията из България, земетресенията в Азия и ураганите над Америка от края на лятото и началото на есента, то много по-страшните неща по дух бяха категоричните белези на едно тотално оскверняване и сърдечно омърсяване, с които дяволът държи мнозина човеци далече от Господния Хълм. Всъщност – ако в България се случиха наводнения, в Азия – земетресения, и в Америка урагани, които се виждат с плътските очи, то Божият Гняв предизвика едни други наводнения, трусове и урагани, които могат да се видят само в извисеното присъствие на Святия Дух. Защото за човеците, които не построиха дома си на Канарата, дойде времето на дяволските стихии. Тия стихии, за които Исус ни предупреди в седма глава на "Евангелието от Матей":

"И заваля дъждът, придойдоха реките и духнаха ветровете..."

И докато езичниците гледаха с ужас на покъртителните репортажи, показващи къщи и улици, плувнали във вода или сгради, разрушени от силата на земните трусове или ураганите, то само една шепа просветени Божии хора видяха другата, истински ужасна трагедия. Трагедията на един умиращ свят, който всячески отрича Словото и Примера на Господ Исус Христос, но протяга ръцете си към религиозни демони, политически партии, човешки авторитети и дяволски користи.

Разбираш ли сега, братко мой, че за оня, който е преживял един ураган, земетресение или наводнение на земята, надежда все още има?

Защото ураганът ще стихне и земетресението ще спре, стихията ще отшуми и водите ще спаднат. И човекът отново ще се пребори за земното си добруване и личното си оцеляване. Но какво ще се случи с всички онези хора, които са пуснали в сърцата си калта и тинята на демоничната проклетия? Какво ще се случи с хората, които не мислят за онова което е горе на Небето, нито копнеят да имат дом неръкотворен и вечен? Какво, най-сетне, ще се случи с религиозните безумци, които с лека ръка отхвърлят Святия призив на Господ и Неговата Свещена заповед да излязат от блудницата Вавилон? Ще имат ли такива нужното Освещение, за да могат да пристъпят в Божието присъствие и да влязат през портите на Небесния Ерусалим? Не казва ли Исус в "Откровението" твърде категорични думи:

"Аз съм Алфа и Омега, Първият и Последният, Началото и Краят. Блажени, които изперат дрехите си, за да имат право да дойдат при дървото на живота, и да влязат през портите на града. А отвън са псетата, чародейците, блудниците, убийците, идолопоклонниците и всеки, който обича лъжата и лъже..."¹

При толкова страшни демонични заблуди и при всички потоци от сатанинска мерзост, която е заляла целия свят, то как хората ще изпълнят призива на Спасителя Христос? Как ще изперат дрехите си, когато целите са плувнали в мръсните и кални води на дявола? Разбираш ли, че цялата гледка, която Господ разкри пред сърцето ми, ме накара да викам към Него? И не просто да викам, но да проливам сълзи и да ридая. Защото докато езичниците в долината плачеха за калта в мазетата и стаите си, аз плачех за сърцата, осквернени от лъжливите учения на дявола. И колкото до земната трагедия в България, то вестниците и телевизиите призоваха хората към щедрост, за да се покрият катастрофалните последици за бедстващите.

Но призова ли някой за очистване от духовната мръсотия? Призова ли някой българския парламент, за да спрат депутатите с гнусните си политически пазарлъци? Призова ли някой телевизиите да прекратят това непрестанно рекламирано сребролюбие, тези парични игри и лотарии, този проклет сатанински хазарт с душите на хората, тази уродлива съблазън

---

¹ (Откровение 22:13-15)

да правиш поклон след поклон към княза на света, та да спечелиш благоволенieto му? И най-вече:

Призова ли поне една църква човечите, та да проумеят, че истинската причина за Божиите проклетия по целия свят е в тоталното потъпкване на Христовия Завет и обръщането на Благата Вест в мерзост, която докарва запустение? И намериха ли се просветени от Бога слуги, които да кажат на човечите, че злощастията върху нациите им идват според духа, на когото се кланят?

Защото ако някъде има катастрофални земетресения – то е поради ученията от ада и бездната, които развърщават човечите. Ако другаде има катастрофални наводнения – то е поради многото сребролюбие и алчност, както и гнусното блудство и разврат, които се изливат като реки по медиите и печата. А ако на трето място има урагани – то е поради преголямата гордост и превъзнасяне на богатите и високопоставените, които са като дим в ноздрите на Господа.

Тъй щото – било че мерзостта гледа надолу към ада – отдолу и идват проклетията! Било, че мерзостта се превръща в потоп от блудство, разврат и сребролюбие – от потоп ще и бъдат и проклетията! Било, че мерзостта гледа нагоре към Вавилон – отгоре и идват проклетията!

О, братко мой! Малцина биха призовавали човечите да мислят по този начин, понеже повечето хора са затворили съдбите си в решетките на егоизма си, тъй щото всеки мисли за себе си, а никой за онова, което Исус Христово. “Земетресения, урагани, наводнения! Боже опази!” – треперят милиони човеци, уплашени за скъпоценния си имотец. И никой от тях не иска да види, че земните земетресения може да намалееят, но духовните ще се засилят, земните урагани ще преминат, но духовните тепърва ще идват, земните наводнения непременно ще спаднат, но мръсните води на дявола тепърва ще се надигат. За да се превърнат в потоп и така да се сбъднат пророческите думи на Спасителя:

“И както стана в Ноевите дни, така ще бъде и в дните на Човешкия Син; ядяха, пиеха, женеха се и се омъжваха до деня, когато Ное влезе в ковчегата, и дойде потопът и ги погуби всички...”²

---

² (Лука 17:26-27)

Ето, братко мой! За избавлението от този потоп на мерзостта ще ти говори Господ в тази пророческа книга. За Вярата, която води до Освещение и за пристъпването и очистиването във водите на Святия Дух! И аз сега те моля да отвориш сърцето си за всичките благодатни видения, с които Исус ще те посети. Защото тези видения ще бъдат светлите нишки на спасителното въже, с което Той ще те изтегли от калните води на потоба. За да ти даде вълните на оня чуден Небесен кристал, който е Реката на Живота!

И ти, като се потопиш седем пъти във вълните на тая Река, да намериш Освещението на сърцето си, Белотата на дрехата си и сетнината на вярата си! Нека Бог благослови сърцето ти! Амин и Амин!

1. ВИДЕНИЕТО В НЕБЕСНИЯ ДОМ НА АПОСТОЛ ПЕТЪР

Братко мой! Верни ми приятелю!

Нека отново започна с това, че скръб изпълни цялото ми сърце. И тая скръб, като разплака очите ми, накара ме да викам с всичката си сила към Исус и да Му казвам:

“О, Господи мой! Имай милост към слугата Си! Избави ме от вълните на тая скръб, която разлюлява сърцето ми! Защото виждам зло в долината, което пречи на мнозина да се възкачат на Твоя Свят Хълм. Та нали Ти, Исусе, ми даде най-святите видения в Храма Си, за да се влюбят хората във всичката Ти привлекателност и да се съградят в Тебе? Но ето, че и дяволът в долината не е стоял със скръстени ръце. И като е раздвижил всичките си мътни извори, направил ги е да завличат пръст, и така да потопят много сърца в кал и мръсотия.

А какво да правя аз, Господи? Да стоя ли да гледам този потоп на дявола и сърцето ми да скърби или да призова Тебе, Чието Име е Спасител? Моля Те, Господи мой! Говори на слугата Си и не му давай почивка, докато Святото Ти дело не се извърши докрай!”

Братко мой! Никога в живота си не съм имал толкова яростна и жестока съпротива от дявола, както в миговете на тази моя молитва. Защото аз виках, а моят Спасител мълчеше с дни, които се превърнаха в седмици, и в седмици, които набъбнаха до месеци. А така скръбта ми стана още по-голяма. И самата скръб отново и отново отваряше устните ми в молитва към Исус и Неговия Благодатен Дух. Но ето, че накрая, след два месеца мълчание, Той отговори на плача и сълзите ми. И като докосваше с ръка главата ми, започна да ми говори, като казваше:

“Знаеш ли колко тежко и усилено е да простреш ръката си в калта и да се опиташ да измъкнеш само една човешка душа?

Не много души, а само една!

Мислиш ли, че червеите в калта лесно биха я пуснали? Колко повече – когато сърцето ти трябва да ходатайства в Пролома за всичкия Божий остатък, избран по Милост и Благодат от Отца Ми! Но ето затова сърцето ти трябва да получи от Мен нови видения,

каквито не съм ти давал никога. Видения, с които самите пленници на калта и сатанинския потоп ще бъдат призвани към очистване, Освещение и въздигане в Святото присъствие на Отца Ми. Затова сега Ме последвай! Защото ще въздигна сърцето ти в Небесния Ерусалим! За да ти дам не просто Освещението, но Посвещението за съвършеното очистване във водите на Святия Дух...”

След последните Си думи Господ ме хвана със силните Си ръце, като въздигна сърцето ми нагоре. И ето, че пред очите ми се явиха съвършените светлини на Сион, а нозете ми стъпиха с Исус сред златните улици на Небесния град. А тогава, вдигнал ръката Си и посочил напред, Господ ми каза:

“Върви след Мене! Защото сега ще те въведа в дома на един от Господните слуги. Слуга, когото направих да бъде съвършен изявител на Божието Освещение...”

С огромно вълнение последвах моя Господ, а очите ми гледаха с възхищение на всичките пречудни домове, отляво и отдясно на златната улица. Но ето че накрая Исус се спря пред един от домовете. И като протегна десницата Си и отвори вратата, ме подкани с усмивка на Благост, като ми казваше:

“Влез след Мене! Защото сега сърцето ти ще бъде разтърсено. И като бъде разтърсено, ще остане прекомерно удивено от Благодатта, която този Мой слуга е получил от Отца Ми...”

Ето, че Господ вече влизаше в дома, а аз Го последвах. Така Той пристъпи в една от стаите на дома, а аз прекрачих след Него...

Мир, Помазание и Съвършена чистота се излъчваха от стените на тази стая. В нея имаше изобилие от скъпоценни камъни и свещени предмети. И аз, като гледах, не можех да отроня дори дума от възхищението и преклонението, които ме завладяха. А докато не знаех какво да кажа или как да изразя впечатлението си, Господ посочи напред с ръката Си – към самото легло в стаята. И тогава ми каза:

“Виж какво има върху постелката на леглото! Защото така непременно ще разбереш кой е Моят слуга, който живее в този Небесен дом...”

С вълнение погледнах към постелката и в този миг едни светли стихове нахлуха в сърцето ми:

“Светиите ще тържествуват славно, ще се радват на леглата си...”³

А Исус, видял стиховете в сърцето ми, отново каза:

“Да, момчето Ми! Наистина става дума за славно тържество и за велика радост. Защото са радост и тържество на един от Божиите свети. Но ти сега виж какво има при постелката му...”

Отново гледах към постелката, когато очите ми съзряха светъл пергамент, нагънат на руло и вързан с копринена връвчица, чиито нишки блестяха със светлината на слънцето. А това ме накара с възторг да прошепна на Господ:

“О, Исусе! Виждам светъл пергамент, нагънат и вързан със слънчева копринена връвчица. И въпреки, че в тая стая има изобилие от всякакви богатства, то като че ли Небесният Ти слуга най-много люби и най-много се радва на тоя сгънат пергамент...”

“Да, така е! Но ти си спомни, че и в Небесната стая на Апостола Ми Павел беше същото. Защото и там имаше много Небесни съкровища, но най-скъпоценният беше пергаментът с Небесния Език на Любовта. Но какво ли ще съдържа този сгънат пергамент? И кой ли ще е слугата Ми, на когото Небесният Отец е дал тоя най-скъпоценен от Небесните дарове?”

Думите на Господ ме тласкаха неудържимо към пергаментата. И аз, като Го погледнах с ревност, казах Му:

“О, Исусе! Дай на сърцето ми тая сладка радост да докосне и разгъне тоя пергамент! За да разбере кой е Небесният Ти слуга...”

Господ се усмихна на думите ми, а очите Му заблестяха загадъчно. И Той, като вдигна ръка и посочи пергаментата, вече ми казваше:

“Иди и го вземи! И като развържеш слънчевата връвчица, разгъни го!”

Цялото ми сърце трептеше като окъпано във води от Божия Светлина. И аз, като се приближих до постелката, взех пергаментата. А след това

---

³ (Псалми 149:5)

развързах връвчицата му, за да го разгъна. Но тогава пред очите ми стана чудо. Защото пергаментът се разтвори и в следващия миг се разстла пред очите ми във вид на Дреха от най-нежен, свят и ефирен плат. И самата Дреха, като блестеше и заслепяваше очите ми, ме накара да извърна поглед към Исус и да Му кажа:

“Ах, скъпоценен мой Спасителю! Какво Си дал да докоснат ръцете ми? И какво Си благоволил да съзерцават очите ми? Та ето – пергаментът на слугата Ти се превърна в светъл и чист висон, който блести с всичките любовни лъчи от Сърцето Ти!”

В отговор на думите ми Исус се разсмя сърдечно. А след това продължи да ми говори, като казваше:

“Нека Аз да взема Дрехата и да разгъна гънките ѝ пред сърцето ти. За да видиш думите, които не човек, но Святият Дух е изписал върху нея. И като видиш тия думи, да ги прочетеш не като човек, но като дух, роден от Отца Ми...”

В следващия миг Господ взе Дрехата отсред пръстите ми. И като я разгъна пред мен и я приближи към очите ми, направи отсред нея да заблестят стихове, които гласяха:

“Благодат и мир да ви се умножи чрез познаването на Бога и на Исус, нашия Господ. Понеже Неговата божествена сила ни е подарила всичко що е потребно за живота и за благочестието, чрез познаването на Този, Който ни е призовал чрез Своята слава и сила; чрез които се подариха скъпоценните нам и твърде големи обещания, за да станете чрез тях участници на божественото естество, като сте избягали от произлязлото от страстите разтление в света; то по самата тая причина положете всяко старание и прибавете на вярата си добродетел, на добродетелта си благоразумие, на благоразумието си себеобуздание, на себеобузданието си твърдост, на твърдостта си благочестие, на благочестието си братолюбие, и на братолюбиеето си любов. Защото ако тия добродетели се намират у вас и изобилват, те ви правят да не сте безделни нито безплодни в познанието на нашия Господ Исус Христос. Но оня, у когото те не се намират, е сляп, късоглед, и

е забравил, че е бил очистен от старите си грехове. Затова, братя, постарайте се още повече да затвърдявате вашето призвание и избиране; защото, като вършите тия добродетели, никога няма да изпаднете. Понеже така ще ви се даде голям достъп във вечното царство на нашия Господ и Спасител Исус Христос...”⁴

Едва бях прочел стиховете, когато сълзи от прекомерна радост замъглиха очите ми. И аз, като паднах на колене пред нозете на Исус, казах Му:

“О, Господи мой! Ти Си довел сърцето ми в Небесната стая на Апостола Си Петър. И така Си дал на слугата Си да се докосне до едни от най-святите и най-прекрасните стихове на Твоя Нов Завет...”

“Не просто до стихове съм те довел! Не просто до стихове, но до Вярата на Човешкия Син! До онази Вяра, която довежда до Освещение! До Вярата, с която всички ще изперете дрехите си и ще ги очистите във водите на Святия Дух! Защото сега пред твоето сърце и пред сърцата на всичките Си чеда Аз ще разпечатам една от най-дълбоките тайни, давана на Божий слуга:

Тайната на седемкратното потапяне във водите на Святия Дух, което води до съвършено Освещение!

Затова виж отново Небесната Дреха, която държа в ръцете Си. Защото от нея блестят седем гънки със седем лъча на божественото естество. Виж всяка от гънките и запиши на книга всеки от лъчите на божественото Ми естество...”

Като в сън надигнах главата си отсред нозете на Спасителя, за да гледам на Небесната Дреха. И тогава видях че тя наистина имаше седем гънки и от всяка гънка блестеше лъч от божественото естество на Исус...

Първата гънка от Дрехата блестеше с лъча, чиято Светлина ми казваше:

“Положете всяко старание и прибавете на вярата си Добродетелта на Исус!”

Втората гънка блестеше с лъча, чиято Светлина ми казваше:

“Положете всяко старание и прибавете на Добродетелта си Благоразумието на Исус!”

---

⁴ (2 Петрово 1:2-11)

Третата гънка блестеше с лъча, чиято Светлина ми казваше:

“Положете всяко старание и прибавете на Благоразумието си Себеобузданияето на Исус!”

Четвъртата гънка блестеше с лъча, чиято Светлина ми казваше:

“Положете всяко старание и прибавете на Себеобузданияето си Твърдостта на Исус!”

Петата гънка блестеше с лъча, чиято Светлина ми казваше:

“Положете всяко старание и прибавете на Твърдостта си Благочестието на Исус!”

Шестата гънка блестеше с лъча, чиято Светлина ми казваше:

“Положете всяко старание и прибавете на Благочестието си Братолюбиеето на Исус!”

И последната седма гънка блестеше с лъча, чиято Светлина ми казваше:

“Положете всяко старание и прибавете на Братолюбиеето си Любовта на Исус!”

А в мига, когато и последният лъч изяви със Светлина посланието си в сърцето ми, Сам Исус проговори, казвайки:

“Защото ако тия Мои Добродетели се намират у вас, те ви правят да не сте безделни, нито неплодни в познанието, което ви давам за Мене! Но оня, у когото те не се намират, е сляп, късоглед, и е забравил, че съм го очистил от старите му грехове. А вие всички се постарайте да затвърдите още повече вашето призвание и избиране! Защото като се утвърдите в Моите божествени Добродетели, няма никога да изпаднете! И Сам Аз ще ви дам достъп до Вечното Си Царство! Ето, Стефане! Сега си пред самото разпечатване на една от най-великите тайни на Божия Пророчески Дух. И ти, като гледаш на тия седем лъча отсред гънките на Небесната Дреха, кажи Ми:

Беше ли Петър един от Апостолите Ми, на които дадох да гледа на Моето Преображение и на белотата на Дрехата Ми?”

“Да, Исусе! Той беше един от очевидците на Твоето Преображение!”

“А беше ли Петър човекът, който побърза да препаше връхната си дреха и да се хвърли в езерото, понеже беше гол, когато след Възкресението Ми Аз се явих на всинцата?”

“Да, Исусе! Той беше, който постъпи така, понеже се срамуваше от себе си...”

“А не трябваше ли Господ да утвърди вярата на слугата Си? Не трябваше ли да му даде да свидетелства за великата тайна на Божия Пророчески Дух? Впрочем, забелязваш ли как в посланието си Апостолът Ми говори, че оня, който няма Моите Добродетели, е забравил, че е бил очистен от старите си грехове? А на колко места в Евангелието Аз говоря за очистване? И кои по принцип бяха човеците, които искаха да бъдат очистени от Мене?”

“О, Исусе! Прокажените бяха тия, които искаха да ги очистиш. И Ти, като вдигаше ръцете Си към тях, казваше им:

“Искам, бъдете очистени!”

“Виж тогава тайната на Божия Пророчески Дух, която днес твоят Господ разкрива на сърцето ти. Защото в Евангелието Аз прогласих като казах:

“Тъй също много прокажени имаше в Израил във времето на пророк Елисея; но никой от тях не бе очистен, а само сириецът Нееман...”⁵

А как беше очистен Нееман, момчето Ми?”

“О, Исусе! Той се потопи седем пъти в река Йордан според думите на пророк Елисей. И тогава проказата му се очисти и месата му се обновиха, като месата на малко дете...”

“А кой слуга в древността говореше за очистването на месата, като на малко дете? Не беше ли това Елиу, който говореше в Духа на Отца Ми? И не каза ли той на Йов, че:

“Тогава, ако има ангел с него, Посредник, пръв между хиляда, за да възвести на човека що е за него право, и ако Бог му бъде милостив и рече: Избави го, за да не слезе в гроба, Аз промислих откуп за него, – тогава месата му ще се подмладяват повече от

---

⁵ (Лука 4:27)

месата на дете? Той се връща в дните на младостта си; ако се помоли Богу, Той е благосклонен към него, и му дава да гледа лицето Му с радост; и възвръща на човека правдата му..."⁶

Кой е Посредникът между вас и Моя Отец? Кой е Тоя, Който отнема греховете ви и ви прави да бъдете очистени и обновени, като малки дечица?"

"О, Исусе! Ти Си Посредникът!"

Чул думите ми, Господ проговори с твърде сериозен Глас, като казваше:

"Църкво Моя! Слушай Гласа на своя божествен Посредник!

Днес има един последен Елисей, който действа чрез пророците на Отца Ми, изпратени за Светлина на света! Днес има и една последна река Йордан, в която са водите на Святия Дух! Днес има един последен Нееман, който ще се потопи седем пъти във водите на Святия Дух, за да се изцели от проказата си! Днес има седем божествени лъча на едно последно Освещение, с което вие ще придобиете Дрехата на Моята Святост и всичките белези на Моето божествено естество! Днес има и един последен Гиезий, на когото ще се залепи проказата на Нееман, и за който ще дам видения на слугата Си в нова книга! Но на всички вас днес казвам:

Последвайте Ме във виденията, които ще разкрива на слугата Си! За да станете чрез тях участници на божественото естество и да платите цената за твърде великите обещания на Моя Отец!

Който Ме послуша, ще бъде издигнат над потопа на сатанинското нечестие и над всичките мерзости на погиващия свят! Защото Аз ще отнема старата му победена вяра и ще му дам Моята побеждаваща Вяра!

Вярата, която води до Освещение! Вярата, с която покорени на Гласа Ми, ще се потопите седем пъти във водите на Святия Дух! За да се изцелите, просветите и осветите пред Мене!

Аз, Посредникът на Вечното Освещение, все още говоря и не млъквам!"

---

⁶ (Йов 33:23-26)

2. "В БЛАГОПРИЯТНО ВРЕМЕ ТЕ ПОСЛУШАХ, И В СПАСИТЕЛЕН ДЕН ТИ ПОМОГНАХ..."

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

На едно единствено място в Евангелието Господ отвори устните Си, за да говори на човеците за великите дела на Божия Пророчески Дух. И Евангелист Лука записа думите на Спасителя, с които Той говореше за дните на пророк Илия и за времето на пророк Елисей. Но ето, че човеците в синагогата, които трябваше да славят Отца за Словото на Живота, взеха че се озъбиха против Божия Син. Те не искаха да приемат в сърцата си, че трябва да са като вдовицата от Сарепта Сидонска или поне като сириец Нееман, за да спечелят Божието благоволение и да бъдат изцелени от религиозната проказа на дявола. Затова, без никак да търпят пророческите Му думи, те скочиха единодушно против Исус и Го заведоха на стръмнината, за да Го убият...

Говоря ти за всичко това, понеже в изминалото време от последната пророческа книга, която изпратих на Божието домочадие, дяволските чеда се озвериха и против мен. Нещо повече – те наистина поискаха да ме убият с твърде ужасни чародейства, дошли като черни ята над главата ми. Но както някога Исус мина сред озлобените и Си отиде, без да могат да Го досегнат, така и на мен Той даде да премина неповреден всред всичката чародейна и демонична ярост на Сатана.

Как мислиш тогава? Не са ли думите на Исус твърде опасни за царството на лукавия? И ако в минали години Той посети Божиите чеда с чудесните откровения за пророк Илия и вдовицата от Сарепта Сидонска, описани в книгата за **"Пътят до потока Кисон и върха на Кармил"**, то нима ще пропусне да им даде откровенията за пророк Елисей и сириец Нееман?

Истината е, че сърцето ми беше твърде много развълнувано от видението в Небесния дом на Апостол Петър. И аз, не можейки да съдържа напирашите от сърцето ми думи, попитах моя Спасител, като Му казвах:

“О, Исусе! Защо чак след толкова години реши да ме посветиш в тая дълбока тайна на Божия Пророчески Дух, заключена в думите Ти за пророк Елисей и сириеца Нееман? Не можеше ли да посветиш слугата Си за тая Вяра на Освещението още тогава – когато ме вдъхновяваше за пророк Илия и за вдовицата от Сарепта Сидонска? Понеже стиховете в Евангелието за Илия и Елисей са един до друг и непременно са свързани духовно...”

Слушайки въпросите ми, Господ се усмихна. А след това ми проговори, като казваше:

“Защо се опитваш да изпреварваш времето на Божиите видения? Не знаеш ли, че има време за всяко нещо и срок за всяка работа под слънцето? Но за свидетелство на Моите братя и сестри Аз непременно ще отговоря на въпросите ти.

Затова като начало нека те попитам:

Забелязваш ли, че когато говоря за Пророк Илия и вдовицата от Сарепта Сидонска, Аз ясно казвам, че става дума за “дните на Илия”?

“Да, Господи мой! Точно така е записано...”

“Виж тогава и другото, което също е записано. Защото, говорейки за Елисея, Аз вече не говоря за “дни”, но за “времето на пророк Елисея”... Откъде е тази разлика според тебе? Защо Илия се свързва с дните, а Елисей – с времето?”

Слушах твърде мъдрите думи на Исус, а сърцето ми започна да се просветлява от Него. И ето, че в един миг аз усетих отговора на устните си, тъй щото казах на Господ:

“О, Спасителю мой! Думите Ти са били пророчески. Защото, говорейки за Пророк Илия, Ти Си имал предвид готовността ни да участваме в грабването на Църквата, което е твърде скоро. И понеже дните са, които бързо преминават, то и затова Пророкът Ти Илия се свързва с дните. Колкото до Пророк Елисей, то Ти непременно го свързваш с Божието дълготърпение и с Божията Милост към всичките грешни езичници, които са Нееман. А за тази Милост и дълготърпение Апостолът Ти Петър ни говори, като казва:

“Господ не забавя това, което е обещал, според както някои смятат бавенето, но заради вас търпи за дълго време; понеже не иска да погинат някои, но всички да дойдат на покаяние...”⁷

И ето затова времето на Пророк Елисей е за всички, които са Нееман, а дните на Пророк Илия – за тези, които са вдовицата от Сарепта Сидонска...”

Господ се усмихна на думите ми и проговори, като казваше:

“Запомни добре думите, които изговори, понеже не са твои, но на Духът Ми, Който отговори чрез устните ти. Да, Стефане! Точно така е! И ето затова Аз първом посветих сърцето ти в “дните на Илия”. За да имам хората Си просветени и готови за мига на грабването. За оня миг на върха на Кармил, когато като сърна ще скочат в Облака на Божията Слава. Но ето, че сега съм при теб, за да ти говоря за “времето на Пророк Елисея”. Защото е дошло времето Небесният Цар да каже на слугите Си пророците:

“Сватбата е готова, а поканените не бяха достойни. Затова идете по кръстопътищата и колкото намерите, поканете ги на сватба...”⁸

Как мислиш тогава? Кого ще намерят Божиите пророци, когато излязат по кръстопътищата? Няма ли Отец Ми да ги срещне с хората Нееман? И когато Нееман непременно се изцели от проказата си и придобие Освещението Ми, то няма ли той да се яви на Моята Сватба?”

“Да, Спасителю мой! Нееман непременно ще се яви на Сватбата Ти със светлата Дреха, която Ти ми показа в Небесния дом на Апостола Си Петър...”

“А не казах ли Аз в същата Моя притча, че на Сватбата Ми ще се яви и човек, който не е облечен със сватбарска Дреха? Кой е този, който ще има самочуствието, че отива на Сватбата Ми, а ще бъде изненадан от нечистотата си?”

---

⁷ (2 Петрово 3:9)

⁸ (Матей 22:8-9)

“О, Исусе! Това непременно ще бъде Гиезий, който пожела користите на света и измамно ги обрече, като получени в Твоето Име. Но тогава Сам Ти ще го изобличиш с думите на Пророка Си Елисей и ще му кажеш:

“Време ли е да приемеш пари и да приемеш дрехи, маслини и лозя, овци и говеда, слуги и слугини? Затова, Неемановата проказа ще се залепи за тебе и за рода ти до века...”⁹

Слушайки отговора ми Исус утвърдително поклати главата Си, а след това отново започна да ми говори, като казваше:

“Именно отговорът на Божия Пророк към Гиезий е втората причина да нарека слугуването му “времето на Пророк Елисей”. Защото ако Отец Ми дава дълго време за покаяние, очистване и отвръщане от света и неговите съблазни, то как някои ще обръщат това време в дни на собствените си користи и на личното си благоденствие? Те наистина не са познали дълбоките съдби и знамения на Божия Пророчески Дух.

Но ето, Аз съм до теб, за да те водя във виденията на тази Свята пророческа книга. И затова сега ти казвам да Ме последваш в земните места. Защото Синът ще призове Отец Си чрез слугите Си на земята, а Сам Отец ще Му отговори чрез Духа Си от небесата...”

След тези последни думи Господ хвана сърцето ми, тъй щото двамата с Него напуснахме Небесния Ерусалим, като слязохме в земните места. А тогава очите ми отново видяха страшния сатанински потоп на мерзостта, както и неизброимите множества от човеци, които бяха затлачени в калта и мръсотииите му. И ето, че в мига, когато стъпихме на Господния Хълм, Исус посочи с ръка към долината, като ме попита:

“Как мислиш, слуго Господен? От какво най-много се нуждаят човеците в тая езическа долина?”

“О, Исусе! Те се нуждаят от Божията Благост и Милост. Те трябва да бъдат очистени от греховете си. Защото, ето, греховете им са проказа, която разяжда душите и сърцата им...”

В следващия миг Гласът на Господ стана преизпълнен от състрадание. И Той, като протегна ръцете Си към мен, казваше ми:

---

⁹ (4 Царе 5:26-27)

“Падни в нозете Ми и хвани ръцете Ми с тая вяра, с която ходатаят държи роговете на Олтара! И като събереш всичката любов от сърцето си, викай към Отец Ми на небесата, за да излее Дух на Благост и Милост към угнетените и омърсените на земята...”

Чул Святата повеля на моя Господ, аз паднах на колене пред нозете Му. И като хванах ръцете Му, възридах пред Отец на небесата, като Му казвах:

“Святи мой Отче! Татко Небесен! Моля Те от цялото си сърце да излееш Духа Си върху тия, които са мъртви духом! Моля Те, Отче Мой! Ти, Който раждаш облаците и ги напълваш с влага! Ти, Който превръщаш пустинята в градина, и вършиш неизброими чудеса във висините! В Името на Исус – сниши Духа Си в долините и низините! И нека в Духа Ти убитите да оживеят и мъртвите да възкръснат! И нека в Духа Ти болните да се изцелят! И нека в Духа Ти Те познаят всичките езически люде Нееман, за да узнаят и изповядат, че няма друг Спасител, Който да спасява, освен Тебе, Исус и Святият Дух!”

Не зная колко време се молих и държах ръцете на моя Господ. Но ето, че накрая Небето над очите ми просия. И на мястото на сиянието се отвори врата и се показаха Небесните ръце на Отец, Който изговори с гръмлив Глас:

“Възлюбен Исусе! Сине Мой, Който живееш в сърцата на Моите пророци! В благоприятно време Те послушах, и в спасителен ден Ти помогнах! Ето, извори ще потекат из утробата Ти, и река ще се излива отсред Тебе! Тъй щото където мине тази река – всичко да живее! Защото тази река ще е последният Йордан на Благия Ми Дух! И седем вълни на Освещение ще се движат всред нея! За да изцелят людете Ми Нееман и така да напълнят Сватбата Ти...”

Докато Отец говореше от небесата, самото Сърце на Исус се превърна в могъщ Извор. И водите на този Извор бликнаха отведнъж, като се превърнаха в река, която тръгна надолу в долината, за да противостои на сатанинския потоп. А миг, след като реката беше родена и изпълнила до краен предел коритото си, Господ отново ми проговори, като казваше:

“Запомни ли първите думи на Отца, които Той изговори на Възлюбения Си Син?”

“О, Исусе! Как няма да ги запомня! Та това бяха думи от “Книгата на пророк Исаяя”, които и Апостолът Ти Павел цитира във “Второто послание към Коринтяните”...”

“В благоприятно време Те послушах, и в спасителен ден Ти помогнах!”

“А какво разбра ти от думите на Отца Ми? Не идват ли думите на Отца, за да потвърждават всякога думите на Сина? И ако Синът ти казва в Евангелието, че днес е времето на Елисей и Нееман, то как Отец е потвърдил думите на Сина Си?”

За кой ли път превъзходната Мъдрост бликаше в устните на Исус! И за кой ли път сърцето ми трептеше от изобилната Му Светлина! А именно тая Мъдрост и тая Светлина ме накараха да отговоря на Господа, казвайки:

“О, превъзходен мой Спасителю! Отец наистина е свидетелствал чудесно на Твоите думи. Защото когато Отец казва:

“В благоприятно време Те послушах...”

То Той е имал предвид именно назначената от Него Благодат, нужна за изцелението на Нееман. Защото името “Нееман” ще рече “приятният”, а Благодатта на Отца върху него прави и самото време “благоприятно”.

И когато втори път Отец казва:

“В спасителен ден Ти помогнах...”

То Той е имал предвид именно делото, което ще извършат Неговите пророци, движени в Духа и Силата на Илия, какъвто беше Елисей. Защото името “Елисей” ще рече “Бог е Спасение”. А така идва и пълнотата в думите на Отца:

“В благоприятно време Те послушах, и в спасителен ден Ти помогнах!”

Сиреч: “Послушах Те във времето, когато изливам Благост върху хората “Нееман”, и Ти помагам във времето, когато изпращам на земята Моите пророци “Елисей”!...”

Думите ми накараха Исус да ме прегърне с ръцете Си. А след това отново да ми проговори, казвайки:

**“Въздай Слава на Отец Ми, че е напълнил сърцето ти с Духа Си!
И иди и предай думите Ми на всичките Ми братя и сестри! Иди и
кажи на всичките Божии чеда, че днес е все още ден за Освещение!**

**Въпреки потопа на дяволското нечестие! Въпреки умноженото
беззаконие! Въпреки всичкото отстъпление от Кръста и от Хълма
Господен! Защото всички трябва да изповядате в сърцата си
Павловите думи:**

**“И ние, като съдействаме с Бога, също ви умоляваме да не
приемате напразно Божиата благодат. (Защото казва: “В
благоприятно време те послушах, и в спасителен ден ти помогнах”;
ето, сега е благоприятно време, ето, сега е спасителен ден)...”¹⁰**

**Защото днес от Сърцето Ми извира река! И тази река е
последният Йордан, в който ще потопят нозете си последните Ми
пророци, за да проповядват покаяние и отвърщане на хората от
користите и греховете на целия свят! В тая река ще се движат
седемте вълни на Божието Освещение! И всеки, който се потопи
седемкратно в нея, ще преживее Моето опрощение, Моят мир и
Моето Освещение!**

**“...онова освещение, без което никой няма да види Господа...”¹¹
Ето, призовах ви!”**

---

¹⁰ (2 Коринтяни 6:1-2)

¹¹ (Евреи 12:14)

3. "ВСИЧКИТЕ ТВОИ ВЪЛНИ И ТВОИ РАЗВЪЛНУВАНИ ВОДИ ПРЕМИНАХА НАД МЕНЕ..."

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Едва ли има по-славна и чудесна привилегия за един Господен слуга от тая – да пристъпи с нозете си във водите на Святия Дух и да призовава човеците на покаяние и отвърщане от греховете и от мерзостта. Някога това стори Йоан Кръстител, за да направи прави пътеките на Господа и да Му пригответи благоразположен народ.

Днес това трябва да сторим всички ние.

Да ти казвам, че сърцето ми е прекомерно развълнувано от призива на Исус, е излишно. Но аз искам наистина да осъзнаеш, че последното движение на Святия Дух на тази земя ще бъде свързано именно с Освещението. Защото самото Освещение е равносилно на това, че Невястата на Исус е влязла в скришната си стаичка, за да облече бялата си рокля и да се яви пред Младоженеца – в Неговата Слава, в Неговата Святост, и в Неговата безпределна чистота. Словото казва това с твърде категорични стихове:

"Нека се радваме и се веселим и нека отдадем Нему слава; защото дойде сватбата на Агнето, и Неговата жена се е приготвила. И на нея се позволи да се облече в светъл и чист висон; защото висонът е праведните дела на светиите..."¹²

И още:

"Блажени, които изперат дрехите си, за да имат право да дойдат при дървото на живота, и да влязат през портите на града..."¹³

Както и да прочетеш тези стихове, било като един, който е достатъчно просветен от Святия Дух, или като друг, който за първи път се докосва до Божиите обещания към Църквата, ти сам разбираш, че Небето не е създадено за всички и не всички ще го наследят. Тъй че категоричността на пророческите стихове цели само едно:

Да те накарат да копнееш за Освещение!

---

¹² (Откровение 19:7-8)

¹³ (Откровение 22:14)

Преди хиляди години на земята живял един сирийски военачалник. Умен стратег и тактик, той имал благоволенieto на царя си и респект от всичките си врагове. Но един факт карал този военачалник твърде много да страда и да не намира утеха и щастие в никой от военните си подвизи.

Той бил прокажен!

Само си представи това! Да държиш жезъл на военна власт, с който всичките войници ти се подчиняват безпрекословно, а този жезъл никак да не може да подчини собственото ти тяло, предадено на коварна болест. Със сигурност Нееман е страдал ужасно, гледайки как проказата погубва всичката му жизненост и разяжда тъканите на собствената му плът. Но ето, че Бог проявил Милост към този военачалник. И като обърнал съдбата му към пророка Си Елисей – дал му да разбере, че единственият шанс да се изцели от проказата си е като се потопи седем пъти в река Йордан...

За военачалник като Нееман, свикнал със страха и преклонението на хиляди човеци пред него, в първия миг подобно изискване било твърде безумно. Той самият да става обект на подобно зрелище. И затова той гневно отсякъл:

“Реките на Дамаск, Авана и Фарфар, не струват ли повече от всичките води на Израила? Не мога ли да се окъпя в тях и да се очистя?” ¹⁴

Но явно, че сирийските реки Авана и Фарфар стрували много по-малко от река Йордан, понеже в тях никой и никога не е бил очистван от проказата си. Ето защо самите Нееманови слуги, с риск още повече да разсърдят господаря си, с трепетен глас му казали:

“Татко мой, ако ти беше заръчал пророкът нещо голямо, не би ли го извършил? Колко повече, прочее, като ти казва! Окъпи се и очисти се!” ¹⁵

Може би ще се запиташ защо започвам с тази история, след като вече си я чел и няма какво ново да научиш от нея. Но аз ще ти кажа, че от нея има да научиш много нови неща. Например това, че по дух Сирия винаги е била прицел на Божието благовестие. Нима можеш да забравиш как един фарисей на име Савел, взел писма от първосвещеника, беше на път към

---

¹⁴ (4 Царе 5:12)

¹⁵ (4 Царе 5:13)

синагогите на Дамаск? А не го ли пресрещна Агнецът на пътя, за да го спре от злото му намерение? И не пазеше ли Господ Исус в тоя миг именно людете Си Нееман?

И ако това напомняне ти е малко, то нека продължа с поглед върху днешните "сирийци", които са нямали щастието като Нееман да се потопят във водите на Йордан, но са останали под властта на светските реки Авана и Фарфар. Защото е факт, че днешната проказа на дявола е изработила твърде силна непоносимост срещу пророческото благовестие. Тъй щото много прокажени, загниващи в собственото си беззаконие, повтарят по дух първоначалните гневни думи на Нееман, като казват в сърцата си:

"Теологията на Бени Хиң, Дерек Принс и Робъртс Лиардън не струва ли многократно повече от всичките пророчески книги на тоя Главчев и това служение "Мория"? И не сме ли ние очистени в тая теология, и сърцата ни окъпани в нея?"

Да, вярно е!

Теологията ви наистина струва многократно повече, понеже се купува с пари! И ако вие наистина сте окъпани в нея и си вярвате, че Авана и Фарфар извираат от Хълма Сион, то просто не обръщайте внимание на тая книга, нито на Божия Йордан, който ще развълнува вълните си в нея! Но на всички, които биха послушали гласа на Неемановите слуги, както ги послуша самият сирийски военачалник, аз днес ще кажа:

"Ако Господ Исус Христос ви беше заръчал нещо голямо чрез пророка Си, то не бихте ли го извършили? Колко повече като ви призовава да потърсите водите на Освещението и да се облечете в Дрехата Му!"

Но ето, по причина на това, че гордите погледи гледат нависоко, а сърцата се превъзнасят от евтини хвалби и религиозни ласкателства, то никой от Вавилонските високопоставени няма да погледне надолу, та да види, че водите на Йордан го призовават към очистване, и Гласът на Духа към Освещение. Те ще си останат при собствените си реки. За да бъдат чисти в собствените си очи и проказата на Нееман до самия край да им се струва бяла дреха и лична покана за Сватбата на Агнето.

След тези първоначални думи аз ще погледна отново към моя Господ Исус Христос. Защото Той все така стоеше до мен на Господния Хълм. И

като ми посочи Реката, родена от всичките води на Сърцето Му, започна да ми говори, като казваше:

“Слуго Господен! Нека сега те заведе при самите води на Божия Йордан. Защото там ще ти дам да видиш как последният Нееман се очиства от проказата си. А в този Нееман непременно ще се разпознаят всички, които имат сърца да приемат Моя пророчески призив. Те непременно ще преживеят съдбата от стиховете, които гласят:

“Всичките Твои вълни и Твои развълнувани води преминаха над мене...”¹⁶

Помисли тогава, Стефане! Какво ще рече Моите вълни и Моите развълнувани води да преминат над някого?”

“О, Господи мой! Това ще рече, че човек наистина е пристъпил с нозете си във водите на Твоя Свят Дух. За да намери в тях всичкото си изцеление и духовно Освещение, с което да бъде въздигнат в Святото Ти присъствие...”

Отговорът ми накара Спасителят да се развълнува в Сърцето Си. А след това отново да ми проговори, казвайки:

“Истина, истина ти казвам! Последните ще станат първи, защото първите вече станаха последни. Толкова последни, щото напуснаха и мястото си на последни и ги няма никак вече в Небесните планове и в Божието Спасение. Те не просто загърбиха Божия Йордан, но се отдадоха на мерзостта с такава страст и похот, щото лъжеученията на дявола им станаха дреха, и проказата му – желателна храна и любимо питие. Те станаха противни за Мене, както и Аз станах противен за сърцата им. Ето защо Противният на Вавилон днес ще издири противните на Вавилон – сиреч – грешните по плът, от които се гнусят всичките лицемерни и беззаконни по дух. Пак казвам, за да го запомните:

Господ, Който е противен на Вавилон, ще събере при Себе Си противните на Вавилон! Защото противните на Вавилон са грешните по плът, от които се гнусят лицемерните и беззаконните по дух!

---

¹⁶ (Псалми 42:7)

Защото за грешните по плът има Спасение в Моята Кръв и Освещение във водите на Моя Дух!

Но за лицемерните и беззаконните по дух няма Спасение, няма изцеление и няма опрощение до века! Понеже лицемерните и беззаконните са тия, които нарекоха Господа "дявол", понеже приеха дяволът да им бъде "Господ"!

Ето затова Очите Господни ще издирят и Ръката Господна ще спаси грешните по плът. И на тях ще дам привилегията и благоволението Си да бъдат очистени и да напълнят Сватбата Ми, понеже поканените не бяха достойни.

Затова ти сега тръгни след Мене. За да слезем при самите води на Йордан и там да видиш как ще подействат вълните на Божието Освещение..."

След тези думи на Исус, аз Го последвах при река Йордан, където сърцето ми стана свидетел на всичките видения в тази книга.

4. ПЪРВАТА ВЪЛНА НА БОЖИЕТО ОСВЕЩЕНИЕ

“Положете всяко старание и прибавете на вярата си Добродетелта на Исус!”

Братко мой! Верни ми приятелю!

Аз вървах с вълнение след Господ, когато очите ми зърнаха всичките развълнувани води на Божия Йордан. И ето, че двамата с Исус пристъпихме и навлязохме в самата река. А тогава Спасителят вдигна ръцете Си и извика със силен Глас, като казваше:

“Неемане, Неемане! Твоят Спасител те вика при водите на реката Си! Ела при Мене ти, който си бил измъчван от проказата си! Покори се на Духа на Елисея, Който пращам към тебе! Аз те забелязах в тинята на греха и в дъното на мерзостта! Аз видях злощастие то поради това, че си в утайката, за разлика от благоденствието на тия, които са в каймака. Но ето, справедлива размяна има на земята! Долният от ада да си събере горните на света, а Горният от Небето да Си прибере долните! Ела при Мене, Неемане! Чуй Гласа Ми и се покори на Волята Ми!”

Думите на Господ излязоха като светли възета от устните Му. И самите възета се простряха върху потопа от сатанинското нечестие, като правеха калта и нечистотата да се отдръпват отсрещ тях. Така те се обвиха около сърцето на човек, който беше с твърде проядени от проказата меса. И ето, че усетил светлите възета на Божието Спасение, той се вкопчи в тях със сетната си сила. А самият призив от устните на Исус започна да издърпва прокажения, тъй щото тинята и наносите на всичкото нечестие вече нямаха власт да го задържат. Така, излязъл от сатанинския потоп на мерзостта, човекът започна да се приближава към Божия Йордан. Това ме накара да заплача от вълнение и през сълзи да кажа на Исус:

“Ах, Спасителю мой! Прекрасно е делото, което вършиш! Та ето – светлите възета от устните Ти вече привличат този страдалец към всичките Твои развълнувани води...”

В отговор на думите ми, привличащ все така прокажения, Исус ми каза:

“Пристъпи всред водите на Йордан и иди да посрещнеш тоя твой брат. Защото ще дам на сърцето ти да преживее всичкото му Освещение и чудотворното му преобразяване от Моята Благодат...”

С вълнение започнах да ходя всред водите на Божията река, като се приближавах все повече и повече към Нееман. А тогава Самият Свят Дух проговори на сърцето ми изсред водите, като ми казваше:

“Кажи на Нееман да положи всяко старание и да прибави на вярата си Добродетелта на Исус!”

Чул думите на Духа, аз си спомних, че те бяха на първия лъч отсред гънките на Дрехата, която Исус ми разкри като Неговото Освещение. Това ме накара да извикам сред водите:

“О, Свети Душе! Как да разбирам Добродетелта на Исус? И какво да сторя, за да привлека прокажения във водите Ти?”

А Духът отново ми проговори, като казваше:

“Иди и протегни ръце към ръцете му! Иди и го накарай да върви с нозете си след нозете ти!”

С двойно по-голямо усърдие аз се завтекох към прокажения и вече излизах от водите на Йордан, за да го призова да последва Исус. Така, протегнал ръце към него, аз му казах:

“Братко мой! Исус ме изпрати при тебе! Ето, възетата на Неговото Спасение са изтеглили сърцето ти до Божия Йордан. Хвани ръцете ми и ме последвай!”

Чул думите ми, прокаженият с надежда протегна ръцете си. А тогава с ужас видях, че те бяха твърде много обезобразени, понеже показата беше изяла голяма част от пръстите им. Нещо повече – свел поглед в нозете му, аз ги видях проядени, сякаш че не бяха крака, а току що изкопани картофени грудки. Самата гледка ме принуди да извърна главата си към Исус и да извикам:

“Ах, Господи мой! Ръцете на Нееман са почти изядени от показата му, а нозете му са като безформени грудки! Какво да сторя? Трябва ли да го докосвам?”

А Господ от средата на реката ми отговори, като казваше:

“Положи всяко старание и прибави на вярата му Моята Добродетел! Защото Моята Добродетел са делата на Ръцете Ми и Пътят на Нозете Ми!”

Насърчен от думите на Исус, аз погледнах към прокажения, като му казвах:

“Братко мой! Имаш ли вяра в Бога? Имаш ли непоклатимото убеждение и увереност, че Той те измъкна от онова страшно място и те призова да пристъпиш във водите на Духа Му?”

“Имам тая вяра!” – отговори прокаженият и продължи:

“Усетих призив в сърцето си и както можах, така го последвах!”

След тия негови думи аз настоятелно протегнах ръцете си към неговите, като му казвах:

“Братко мой! Призивът от Исус е само първото от нещата, които Той иска да стори за тебе. Но ето, моля те! Нека хвана ръцете ти, а ти ме последвай с нозете си във водите на Духа! Защото ако до днес ръцете ти и нозете ти са били в плен на тая проказа и тя ги е изяждала с греха, който ги е карала да вършат, то сега грехът ще отстъпи на Опрощението, и проказата ще се отдръпне поради водите на Божието Освещение...”

Послушал гласа ми, прокаженият вдигна ръцете си, а аз ги хванах. А тогава цялото ми същество усети полъхът на стария Адам, който говореше на сърцето ми, казвайки:

“Добре ми е така! Да не си посмял да променяш делата ми! Да не си посмял да ме караш да върша неща, които ме правят да умирам!”

Усетил гласа на стария човек, аз силно дръпнах ръцете на Нееман, но тогава същият полъх се усили и отсред нозете му, като ми казваше:

“Какво искаш от мен? Какъв път ми предлагаш? Да вървя ли по път, който ме прави самотен и странен, когато до днес съм вървял по пътищата на целия свят?”

Полъхът от нозете ме накара още по-силно да дръпна Нееман и да му кажа:

“Скъпи мой братко! Вярата е връзка с Бога, а връзката е привличане от Него! Този, Който те е вързал с въжетата Си, стои в средата на Реката и

Неговото Име е Исус! Но ти знай, че целта на Вярата не опира до това да бъдеш вярващ и целта на връзката не е, за да бъдеш вързан! Целта на Вярата е, за да те направи Верен и целта на връзката – да те приближи до Сърцето на Исус, Който иска да те развърже от греховете на света и да ти даде свобода!

Моля те, не слушай гласовете на тая страшна проказа, която е измъчвала сърцето ти! Не слушай гласа на старите ръце, които са били учени да завличат и грабят! Не слушай гласа на старите нозе, свикнали да се препъват във всяко изкушение, и да се сплитат във всяка примка! Но вместо това пристъпи във водите на Духа, и потопи се в тях, за да получиш първото голямо Освещение, което е Добродетелта на Исус!”

Взрян с надежда във водите и слушащ внимателно думите ми, Нееман пристъпи с нозете си след мене, като се остави да бъде воден. Така двамата навлязохме във водите на Йордан. А тогава Исус извика с твърде развълнуван Глас:

“Святи Душе! Надигни вълната на Моята Добродетел! И като измиеш ръцете и нозете на Нееман, дай му да усети и разбере колко превъзходно е някой да върши Моите дела и да върви по Моя Път!”

В едно с думите на Господ, водите на Йордан се надигнаха. И една огромна и светла вълна се засили отсред Исус, като набираще скорост и сила. А когато се приближи до мен и Нееман, тя премина през нас, отмивайки всички поражения от ръцете и нозете на страдалеца. И миг, след като вълната беше преминала, аз видях, че държа ръцете на Нееман, бели като сняг и с една розовина, която прозираше по дланите и палците му. А нозете му, сякаш преродени, изглеждаха съвършено здрави и силни, готови да вървят и да не спират, докато не стигнат при Исус. Това ме накара да погледна с радост към Господ, а Той да ми каже:

“Въздай на Отец Ми Слава и благодарение! Защото първата от вълните Ми премина върху Нееман! И на него дойде първият от белезите на Моето Освещение! Белегът на Добродетелта! Белегът на ръцете, които вършат Моите дела, и на нозете, които вървят по Моя Път!”

Братко мой! Приятелю на сърцето ми! Ще видиш ли в себе си Нееман, който има нужда да измие ръцете и нозете си? Ще видиш ли в себе си оня, който вика към Исус и иска да върши Неговите дела и да върви по Неговия Път?

Ако наистина си имал нужда да видиш себе така, то това видение е отговор от Исус за твоето сърце! И този отговор е първият от белезите на Небесното Освещение:

“Положете всяко старание и прибавете на вярата си Добродетелта на Исус!”

5. ВТОРАТА ВЪЛНА НА БОЖИЕТО ОСВЕЩЕНИЕ

“Положете всяко старание и прибавете на Добродетелта си Благоразумието на Исус!”

Братко мой! Верни ми приятелю!

Искам да знаеш, че виденията от Исус са много по-живи от живота и много по-реални от света, в който живеем. Ето защо моето сърце истински тържествува, когато Господ ме изпълни с присъствието на Святия Си Дух и ми даде да живея от всичките скъпоценни секунди, минути и часове на Неговия Вечен Живот. Казвам ти всичко това, да не би плътта да се засили към сърцето ти и ти да бъдеш подлъган, че подобна река на Святия Дух няма, нито пък Исус протяга ръце към някакъв Нееман. Тъкмо обратното – Сам Господ казва на всеки от нас:

“Ако някой вярва в Мене, реки от жива вода ще потекат от утробата му, както рече Писанието. А това каза за Духа, Който вярващите в Него щяха да приемат...”¹⁷

Помисли тогава колко ли голяма ще е реката от Жива Вода, която блика не от нашите, а от Неговата Утроба? Не каза ли Пророк Йоан Кръстител, че Отец не дава на Сина Си Духа с мярка? И ако Святият Дух беше Белият Гълъб, кацнал на рамената Христови при земната река Йордан, то няма ли Тоя Дух днес да е същинската река на Божията Благодат? Няма ли Духът да е Йордан, а призованите от Исус – Нееман?

Истината е, че не останаха други люде, освен людете Нееман, които да искат съвършено освобождение от проказата си. Понеже, колкото до тщеславните църкви, в тях всички пеят и празнуват, сякаш че вече са на Сватба. Но нека ти кажа, че Вавилонският пир е пир не по време на чума, а във време на проказа. Този пир е тържеството на една заслепена себеправедност, затънала до шия в калта и мръсотииите, и сред червеите и жабите на лъжепророка. А тази себеправедност ще става толкова по-нагла и безумна, колкото по-страшни са сатанинските поражения върху нея. Всъщност, страшна за мнозина ще се окаже именно липсата на Христовото

---

¹⁷ (Йоан 7:38)

Благоразумие. Липсата на този втори белег на Божието Освещение, за който лъчът на Светия Дух казва днес на всички ни:

“Положете всяко старание и прибавете на Добродетелта си Благоразумието на Исус!”

Ти знаеш ли, братко мой, какво е Благоразумието?

Нека ти кажа, че то е точно обратното на заслепяването. Защото при заслепяването очите се затварят, а при Благоразумието те се отварят. И ти за повече убеждение разсъждавай върху стиха от “Притчи”, който казва:

“Благоразумието на човека възпира гнева му, и слава е за него да се не взира в престъпление...”¹⁸

Как мислиш? Ако е слава за нас да не се взираме в престъпление, то в какво тогава да се взираме? Истината е, че трябва да се взираме в Освещението на Исус. Защото където има взор, там има и прицелна точка. А за прицелната точка на нашата вяра Апостол Павел записа:

“Не че съм сполучил вече, или че съм станал вече съвършен; но гоня изподир, дано уловя, понеже и аз бидох уловен от Христа Исус. Братя, аз не считам, че съм уловил, но едно правя, – като забравям задното и се простирам към предното, пускам се към прицелната точка за наградата на горното от Бога призвание в Христа Исуса...”¹⁹

В пълен разрез с тези думи на Апостола, днес ти ще видиш мнозина с такова религиозно самочувствие, щото те вече заявяват, че са сполучили и че са станали съвършени.

Защо тогава стоят на задното в света и не се простират към предното в Духа? Защо, ако Исус ги е уловил, то и те не се стараят да уловят Исус?

Нека следващото видение ти даде отговор на тия въпроси. Понеже аз все така стоях с Нееман във водите на Йордан, когато видях Исус отново да протяга ръцете Си към страдалеца и да му казва:

“Аз съм твоята прицелна точка, Неемане! Аз съм Наградата! Аз съм Божието призвание! Гледай на Мене, стреми се към Мене, приближавай се към Мене!”

¹⁸ (Притчи 19:11)

¹⁹ (Филипяни 3:12-14)

Дочул Гласа на Господ, Нееман се опита да гледа натам, откъдето идваше Исусовия призив. И тогава той с отчаяние каза:

“Нищо не виждам! А как тогава да вървя?”

Мъката в думите му ме учуди, но в следващия момент тя ме подбуди да се взра в очите на Нееман. И тогава забелязах, че проказата беше оставила следите си и върху тях. Самите зеници на страдалеца, потъмнели и сиви, стояха като безжизнени под клепачите му. А това ме накара да извикам към Господа, казвайки:

“О, Спасителю мой! Дай Освещението Си за очите на моя брат!”

В отговор на викането ми Святият Дух проговори от самите води на Йордан, като ми казваше:

“Положи всяко старание и говори на Нееман, че трябва да прибави на Добродетелта си и Благоразумието на Исус!”

А и Сам Господ от средата на реката извика към мен, като казваше:

“Подготви сърцето на Нееман за втората от вълните на Моето Освещение. Защото това е вълната на Моето Благоразумие. Оня, който има Моето Благоразумие, е измил очите си и се е отрекъл от погледа на целия свят, за да гледа на Мене и на Моето Царство...”

Думите на Исус ме накараха да простра ръцете си и да докосна очите на Нееман. А тогава за втори път цялото ми същество усети полъх от стария Адам, който не искаше да се покори на водите на Святия Дух. И самите потъмнели зеници на Нееман сякаш ми казваха:

“Остави ни да гледаме, както гледа целият свят. Остави ни да се насищаме на похотите и съблазните и те да ни владеят. Защото ако не гледаме на съблазните, скоро бихме станали неудобни на съблазнителите и омразни на съблазнените, понеже не бихме споделяли тяхната гледка и не бихме участвали в техния поглед...”

Самите думи на потъмнелите зеници ме накараха да погалья с длани клепачите на Нееман, а след това да му кажа:

“О, мили мой братко! Каквото е сторил Исус за древните люде, това Той ще стори и за последните! И ако лукавият се е противил на Спасението на древните, то каква ли ще е съпротивата му при последните? Затова ти

казвам, че колкото повече Господ ни дърпа със светлите въжета към Него, толкова повече и дяволът ще се опитва да ни върне назад...”

Слушайки думите ми, Нееман реагира болезнено, като присви клепачите си. А след това извика:

“Но как дяволът се противи на Спасението ми от Исус? Къде е силата му и в какво се състои съпротивата му?”

Въпросът на страдалеца ме накара да му отговоря:

“Ако окото ти е здраво, то и цялото ти тяло ще бъде осветено. Но ако окото ти е болнаво, то тогава цялото ти тяло би било помрачено. Но днес Господ е показал голяма Благост към тебе, понеже е започнал да те очиства. Затова Той сега иска да бъдат измити очите ти. Защото в тези очи е останал стария поглед на стария човек, през който са влизали всички съблазни на проказата. А Благата Вест за теб е тая, че Господ е силен да отнеме старите ти очи и да ти даде нови очи.

Когато Той отнеме старото ти зрение, ти ще ослепееш за света и няма вече никак да виждаш онова, което виждат всичките човеци, въвн от водите на тая река. Но едновременно с това ти ще прогледнеш за Небето на Исус, за Града, който Сам Бог е утвърдил на това Небе. За сетнината на вярата, за радостта на блаженствата, и за всичките велики обещания, които Бог ще изпълни за нас. Ослепей за света, братко мой! И нека водите на Святия Дух да преобразят с Благост разума ти! Защото Христовият Разум ще роди твоите нови зеници и Благоразумието на Исус ще те дари с Неговия поглед! Искаш ли това, Неемане?”

В отговор на думите ми, от клепачите на страдалеца бликнаха сълзи. И сам той извика към Исус, като Му казваше:

“Господи мой! Безумен е бил животът ми. Понеже сляп съм ходил след слепците и дълго време съм бил при прокажените в ямата.

Моля те, Спасителю! Прибави към Добродетелта, която ми даде, и Твоето Благоразумие! За да мога ясно да виждам къде стъпвам, и ясно да гледам какво върша! За да гледам на Твоя Лик и да не сваля погледа на очите си от Погледа на Очите Ти!”

Чул молитвата на Нееман, Господ протегна ръцете Си и извика с развълнуван Глас:

“Надигни вълната на Моето Благоразумие, Свети Душе! И като измиеш очите на Нееман, дай му да прогледне и да види колко реален е Моят свят, колко истински са Моите съдби, и колко превъзходен е Моят Образ!”

В едно с думите на Исус, отсред Него се надигна вълна, която нарастваше и се приближаваше към мен и Нееман. А когато всичките бистри струи на Святите води преминаха през нас, аз видях как две капчици на божествен Разум се превърнаха в искрящи зеници и Самият Свят Дух ги постави в очите на Нееман. А той, протегнал ръка и посочил съвсем точно осанката на Исус, извика:

“Виждам Те вече, Господи! И като Те виждам, влюбвам се в Тебе!”

А Исус със смях в Гласа Си извика към мене, казвайки:

“Въздай на Отец ми Слава и благодарение! Защото втората от вълните Ми премина върху Нееман! И като отне старите му очи за старите неща на света, даде му нови очи! Очи за Мене, за Моето Небе, за Моя Образ и за Моето Сърце!”

Влюбен ли си в Исус, братко мой? Желаш ли повече от всичко да съзерцаваш усмивката Му и да се любиш на Образа Му?

Ако си влюбен, то непременно си Го видял, понеже Святият Дух те е дарил със зениците на Неговото Благоразумие! Но ако все още не си Го видял, то това видение е за теб. За да измие Бог очите ти, да те благослови с Разума Си и да ти даде чудото на проглеждането, което е вторият от белезите на Небесното Освещение:

“Положете всяко старание и прибавете на Добродетелта си Благоразумието на Исус!”

6. ТРЕТАТА ВЪЛНА НА БОЖИЕТО ОСВЕЩЕНИЕ

“Положете всяко старание и прибавете на Благоразумието си Себеобузданияето на Исус!”

Братко мой! Верни ми приятелю!

През всичките години на моята вяра в Исус сърцето ми постоянно се сблъскваше с един жесток проблем в църквите, който бих нарекъл “белег на ластичното християнство”. Както сам забелязваш, думата “ластик” се явява основна за подразбиране на проблема. Но какъв е самият проблем?

Това е проблемът на неумрелия егоизъм. Проблемът на хората, които не искат да се отрекат от себе си, но предпочитат да разтягат егоизма си, за да следват Бога. Става точно това, за което би послужил и един ластик. В естественото си състояние той има някаква определена дължина, а когато бъде разтеглен се удължава.

Представи си тогава човеци, които уж следват Господ, но не са скъсали с егоизма си. Те правят усилие, за да продължат с Него до определено време и място. Но ето, че ластикът вече е опънат до скъсване, а усилието да съвместят вярата в Бога с егоизма на стария човек вече е стигнало предела си. Знаеш ли какво следва тогава?

Следва отпускането на ръката на Исус и връщането назад. И ето тук “белегът на ластичното християнство” става твърде страшен. Защото ако вървенето напред с Исус е било твърде бавно и усилено поради разтягащия се като ластик егоизъм, то връщането назад е стремително, като камък, метнат от прашка. Ето затова знай, че “белегът на ластичното християнство” е характерен само за пътя на плътските християни от Йордан до Голгота. Тъй щото ластикът им може да се опъне само до Кръста Господен, но не и след него. Защото там, пред Кръста, човек е изправен пред изпит с две възможности:

Първата: Да скъса ластика и да разпне помислите си и цялото си плътско естество за Господ Исус Христос в пълно съгласие с думите на Апостол Павел:

“Съразпнах се с Христа, и сега вече, не аз живея, но Христос живее в мене; а животът, който сега живея в тялото, живея го с вярата, която е в Божия Син, Който ме възлюби и предаде Себе Си за мене...” ²⁰

Втората: Да се остави на ластика да го тласне назад, както някога е бил тласнат назад и Димас, за когото Апостол Павел писа:

“...защото Димас ме остави, като обикна сегашния свят...” ²¹

Къде тогава да търсим Спасителния изход от проблема на “ластичното християнство”?

Истината е, че ни е нужен третият от белезите на Освещението, който е Себеобузданиято на Исус. Но нека следващото видение при водите на Йордан да те убеди за всичко това. Аз отново стоях с Нееман във водите на Йордан, когато Исус извика към мен, казвайки:

“Слуго Господен! Гледай на светлите въжета, с които съм вързал сърцето на Нееман, за да го привличам към Себе Си. И като ги гледаш – кажи Ми:

Спокойни ли са въжетата Ми или са опънати до краен предел?”

Послушал Господ, аз погледнах към въжетата Му, които теглеха сърцето на Нееман. И тогава забелязах, че въжетата бяха изпънати и изопнати, тъй щото по цялото им протежение се усещаше напрежението от огромната Божия Сила. А това ме накара да кажа на Исус:

“О, Спасителю мой! Ти здраво Си опънал въжетата, с които теглиш сърцето на Нееман. Тъй щото докато го дърпаш, той да не може да отпадне от Тебе...”

В отговор на думите ми Исус отново извика към мен, като ми казваше:

“Не си видял всичко! И като не си го видял, то не си и проумял защо са толкова опънати въжетата Ми. Но ти сега мини зад Нееман и виж нещата откъм гърба му. За да разбереш каква вълна на Освещението Ми е нужна на страдалеца...”

Послушал Господ, аз преминах във водите зад гърба на Нееман. И тогава сърцето ми се ужаси. Защото от гърба му излизаше черно еластично

---

²⁰ (Галатяни 2:20)

²¹ (2 Тимотея 4:10)

въже, чийто край излизаше от Йордан и се губеше някъде в тинята на сатанинския потоп...

Ето защо Исус опъвал с всичка сила въжетата Си!

Понеже и противникът от света също е опъвал своето черно въже!

Това ме накара да извикам към Господа и да Му кажа:

“Ах, Господи мой! Моля Те все така да държиш въжетата Си и да ги опъваш, докато водите на Духа освободят Нееман от черното въже...”

Чул думите ми, Исус ме погледна с ревнив поглед, а устните Му изговориха стиховете от псалома, които гласяха:

“Не бивайте като кон или като мъска, които нямат разум; за чиито челюсти трябва оглавник и юзда, за да ги държат, иначе, не биха се приближавали при Тебе...”²²

А към думите на Спасителя дойде и призивът от Святия Дух отсред самите води, Който ми казваше:

“Положи всяко старание и одързости Нееман, за да прибави на Благоразумието си и Себеобузданиято на Исус!”

Самите думи на Святия ме накараха да загреба с шепи от водите Му, за да видя по-ясно проблема на Нееман и да реша какво да му кажа. Така, измил очите си и напълнил устата си с думите на Живата Вода, аз минах пред него, като му казвах:

“Братко мой, Неемане! Държиш ли Вярата в прославения ни Господ Исус Христос? Искаш ли да Го следваш докрай?”

В отговор Нееман се усмихна, като казваше:

“Разбира се, че искам! Понеже Господ ме държи и няма да ме остави!”

“Да, така е! Господ наистина те държи, понеже сега си във водите на всичката Му Благост и Милост. Но ти помисли, че тия светли въжета, с които Той те дърпа, в крайна сметка ще те заведат при Неговия Кръст. А там, при Кръста, Той ще отпусне въжетата и ще те остави сам да решиш дали да се разпнеш за Него. Той умря за тебе – веднъж и завинаги! Но ще дойде миг в живота ти, когато и ти трябва да умреш за Него! Защото тогава трябва да направиш това, като желание на собственото си сърце! Но ще

---

²² (Псалом 32:9)

следваш ли ти Исус, без Той да те дърпа? И ще се разпнеш ли за Него, както и Той се разпна за тебе?”

Докато говорех, Нееман ме гледаше и не разбираше. Той смяташе, че е достатъчно Исус да го дърпа, за да бъде спасен. А това ме накара да извикам към Господ, казвайки:

“О, Исусе! Отпусни малко светлите въжета, за да разбере Нееман какво говори слугата Ти!”

Чул думите ми, Господ ме послуша. И като отпусна въжетата Си, стана така, че Нееман започна да отстъпва назад. Той не искаше да повярва, че е възможно да отстъпи от Исус, Който вече два пъти беше го освещавал с вълните Си. Но ето, че отстъплението беше факт. И този факт накара Нееман да извика през сълзи:

“О, Господи мой! Защо отстъпвам назад? Защо не отстъпва слугата Ти, а отстъпвам аз?”

А тогава Исус ми даде знак с ръка, като ми казваше:

“Покажи му, за да види!”

Приближил се до Нееман, аз извърнах с ръце главата му назад, тъй щото и той самият видя черното въже, вързано в сърцето му, което го дърпаше към тинята на сатанинския потоп. А това го накара да възридае пред Господ и да каже:

“Окаян аз човек! Кой ще ме избави от въжето на тая смърт? И не е ли това въже моят стар и прокажен егоизъм, моето “себе”, което не е било умъртвено от водите на Святия Дух?”

“Да, братко Неемане!” – отговорих аз – “Точно това въже е егоизмът! Но ти помисли докъде ще стигнеш с Исус, ако егоизмът продължи да те дърпа назад? Няма ли тогава просто да измамиш сърцето си, че всичко е наред, понеже Господ те дърпа?”

Но Господ ли трябва да дърпа тебе или ти да дърпаш Господа?

Знаеш ли колко хора отпадат при Свещения Изпит на Кръста просто защото не са отишли там от добра воля, но са били дърпани? И ти сега какво ще сториш?”

За втори път от очите на Нееман бликнаха сълзи. И той, като обърна главата си и погледна към Исус, през плач извика:

“О, Исусе, призовавам Те! Избави ме от егоизма ми! Не позволявай на дявола да ме завлече в робството, от което Ти ме освободи! Сега мечтая аз да дърпам Твоите въжета, а не Ти да ме дърпаш!”

Думите му накараха Исус да се усмихне и да му каже:

“Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека дигне кръста си, и така нека Ме последва...”²³

Блажен си, Неемане, че послуша слугата Ми! Понеже Аз дърпам онези, които не са се отрекли от себе си. Но ако някой се отрече от себе си, то такъв не Аз го дърпам, но той Ме дърпа. Защото Ме нуди с вярата си да потвърждавам в живота му цялото Си Слово...”

След тези дълбоки и проникновени думи Господ призова Святия Дух, като Му казваше:

“Святи Душе! Надигни вълната на Моето Себеобуздание! И като измиеш сърцето на Нееман, дай му Силата Ми да се отрече от себе си и да Ме следва с неизказана и преславна радост!”

Докато Исус говореше, отсред Него се надигна вълна, висока колкото човешки ръст, и ето, че вълната тръгна към мен и Нееман, като скоростта ѝ растеше все повече и повече. А когато тя се стовари върху нас, аз ясно видях как водите преминаха през сърцето на Нееман. И като го очистиха, скъсаха черното въже, което се изметна и изхвърча назад. А миг след това Нееман се изправи във водите. И като държеше спокойните светли въжета на Исус, извика към Него:

“О, Спасителю мой! Вече не Ти ще ме дърпаш към Себе Си, а аз ще се приближавам с вяра към Тебе. И колкото повече се приближавам, толкова по-голяма ще бъде радостта Ми в Тебе. Понеже Ти ми даде да преживея това най-чудно и прекрасно Освещение във водите Си. Освещението на Твоето Себеобуздание!”

А Исус, погледнал с чудна усмивка към мен, извика, казвайки:

“Въздай на Отец ми Слава и благодарение! Защото третата от вълните Ми премина върху Нееман! И като скъса въжето на егоизма му, направи го да се отрече от себе си и да Ме последва с Моята Вяра!”

---

²³ (Матей 16:24)

Какво повече можеше да иска сърцето ми от това видение? Какво повече можех да желая от моя Спасител, след като едно човешко сърце намери съвършеното си освобождение във водите на Йордан?

Казвам ти, братко мой, че той Нееман живее във всеки от нас.

Защото всеки от нас е преживял или ще преживее водите на Духа! Всеки от нас е усещал възетата на Исус, които го дърпат или които той самия дърпа, освободен от проблема на егоизма!

Защото какво друго старание да положим в живота си на вяра, освен това, за което Святият Дух повелява на всеки от нас:

“Положете всяко старание и прибавете на Благоразумието си Себеобузданията на Исус!”

7. ЧЕТВЪРТАТА ВЪЛНА НА БОЖИЕТО ОСВЕЩЕНИЕ

“Положете всяко старание и прибавете на Себеобузданияето си Твърдостта на Исус!”

Братко мой! Верни ми приятелю!

Когато човек преживее няколко от вълните на Божието Освещение, то той вече престава да бъде същият. Един нов Дух, едно ново стремление, една нова надежда и един нов прицел завладяват цялото му сърце. И такъв осветен човек, имащ ръце и нозе, очи и сърце за Господ, тръгва да върви по Пътя Му и да търси всякога Съвършената Божия Воля в живота си.

Само можеш да си представиш какво става в сърцето на дявола, когато Исус спаси една човешка душа и запише името ѝ в Книгата на Живота. Само можеш да предполагаш на какви гнусни и отвратителни отмъщения е способен Сатана, когато види, че изпуска човека от контрола си. Да кажеш, че с три вълни на Божието Освещение вече си спасен и всичко е наред с вярата ти, то значи, че наистина не познаваш безграничната дяволска ярост и всичкото му лукавство. Но за свидетелство на сърцето ти аз ще споделя с тебе, че само малцина човеци в живота ми Исус е подпечатал като напълно изцелени Неемановци, сиреч, такива, които са преживели не една, две или три, но всичките седем вълни на Божието Освещение. Колкото до останалите, които пристъпиха във вълните на пророческото благовестие, но не удържаха на натиска на противника, то такива побързаха да побягнат от Йордан и час по-скоро да забравят, че са чели книгите и са приемали Духа на Божий пратеник.

На какво са разчитали при отстъплението си и с какви аргументи са се оправдавали в скришното на сърцата си, аз не зная – Бог знае. Но точно сега искам да напомня на всички, които ще прочетат тази книга, едни най-сериозни думи на Господ Исус Христос. Думи, които гласят:

“Тогава ще ви предадат на мъки и ще ви убият; и ще бъдете намразени от всичките народи поради Моето име. И тогава мнозина ще се съблазнят, и един друг ще се предадат, и един друг ще се намразят. И много лъжепророци ще се появят и ще заблудят

мнозина. Но понеже ще се умножи беззаконието, любовта на мнозинството ще охладнее. Но който устои до край, той ще бъде спасен...”²⁴

Предаван ли си на мъки, братко мой? Бил ли си намразен от всички заради Христовото Име? Усещал ли си не просто хладината, но абсолютното религиозно отрицание и всичките чародейства и проклетия, с които вързаните от лъжепророка са искали да смутят сърцето ти?

Ето, казвам ти Истината в Исус и не лъжа, че през последните десет години аз усещам изпълнението на Божиите пророчески думи с всяка клетка на тялото си и с всичките фибри на душата си. Но ти виж най-вече последните думи от пророчеството на Исус:

“Но който устои до край, той ще бъде спасен...”

Разбираш ли, че в Небето няма да те качат никакви заслуги и Бог никак няма да Си спомни, че си вършил нещо за Него, ако в крайна сметка си отстъпил назад? Защото отстъплението от Бога (ако своевременно не бъде овладяно и прекратено) винаги стига до отричане от Исус и до похулване на Божия Свят Дух. Казвам ти всичко това, понеже Божият пророчески призив ще стигне до всички, но не всички ще му отговорят с послушание и покорство. За някои просто е достатъчно, че имат на представа за какво пише Божия пророк:

“Да, бе! Знаем го тоя Главчев! Чели сме го вече...”

А защо като сте го “чели” се огънахте и върнахте назад? Защо измамно решихте в сърцата си, че пророческите книги трябва да се четат, когато те трябва да се живеят? Защо останахте в търговските вертепи на дявола? Защо не измихте с водите на Святия Дух всичкия грим на Езавел, който лепне по очите ви и всичката алчност, която сърби по ръцете ви? Не затова ли, понеже днес е времето на мнозината лъжепророци:

“И много лъжепророци ще се появят и ще заблудят мнозина...”

Но ето, че Господ отново удържа очите ми в безсъние, ако и да даде чрез слугата Си всичкото Слово и всичките видения, нужни за живота и благочестието. И сърцето ми, взряно в Него, чака отговор за молитвите на много сърца. За тия, които искат да се нарекат победители над дявола и

---

²⁴ (Матей 24:9-13)

над царството му. Затова нека сега отново да се върна към виденията при Божията река Йордан. Защото докле двамата с Нееман стояхме сред водите, Исус проговори на сърцето ми, като ми казваше:

“Внимавай, Стефане! Защото след трите вълни на Моето Освещение идва четвъртата. А тази четвърта вълна непременно ще бъде придружена с всичката възможна ярост на дявола. Но ти, като укрепваш Моя Нееман, придай Вяра на сърцето му. За да очаква четвъртата от вълните на Моето Освещение. Тая вълна, за която Духът Ми повелява:

“Положете всяко старание и прибавете на Себеобузданияето си Твърдостта на Исус!”

А сега виж какво ще се случи над водите на Йордан...”

Докле Исус ми говореше, небосводът над реката потъмня от облаци. И тогава от високото над реката се стрелнаха стотици ята от религиозни демони. Видели мен и Нееман във водите на Йордан, те надигнаха ужасни крясъци, с които разцепваха въздуха. Така, само след миг, строени в редици, те замахаха яростно с крилата си, тъй щото образуваха силен и студен вятър. И ето, че вятърът започна да ни блъска всред самата река. Той ставаше все по-студен и все по-противен. А това накара Нееман да извика към мене:

“Божий човече! Какво ще правим сега? Как ще устоим на този леден вятър? И как ще спрем всичката омраза, която вее върху главите ни?”

Поискал да утеша Нееман, аз вдигнах ръка и посочих към Исус, като му казвах:

“Ако Той е устоял, то ще устоим и ние! Защото Господ е верен да ни опази и да ни защити! Затова не бой се, но уповавай на Него от цялото си сърце!”

Думите ми накараха Нееман да надигне главата си всред водите на реката и търпеливо да понася всичкия леден вятър. Но ето, че стоенето ни още повече раздразни демоните. И те, като закрещяха към черните облаци, призоваха още повече ята да се присъединят към яростта им. Така положението над реката стана нетърпимо. Понеже леденият вятър вече

пронизваше самите ни кости. А това ме накара да извикам към Господ, казвайки:

“Помощ, Исусе! Направи ни да устоим! Дай ни Силата Си!”

В отговор на думите ми Исус протегна ръцете Си към двама ни, като извика:

“Гледайте на онова, което Аз ще сторя. И като Ме гледате – сторете го и вие!”

В следващия миг Господ призова Святия Дух, като казваше:

“Святи Мой Душе! Надигни Вълната на Моята Твърдост! И като покриеш с водите Си Нееман и пророка Ми – съхрани ги всред всичката човешка и демонична омраза!”

Докато Исус изричаше думите Си, една огромна вълна се вдигна отсрещу Него. А Той – за мое пълно учудване – се наведе и коленичи в самите води на Йордан. И тогава разбрах, че трябва да коленичим и ние. Ето защо, извърнал очи към Нееман, аз му казах:

“Братко мой! Вълна на Освещение идва към нас от Исус, нашия Господ! И понеже Той коленичи във водите на Йордан, нека и ние да коленичим като Него!”

“Не е ли колениченето страх и огъване от вятъра?” – попита ме Нееман. А аз му отговорих:

“Да има ли страх у Исус, след като Той ни дава Собствения Си Пример? Не, братко мой! Ние не коленичим от страх пред вятъра! Ние коленичим от страх пред Господа! Защото по-страшно от това да ни блъска тоя вятър е да отстъпим назад от Вярата Му! Нека коленичим, братко! Нека водите на Йордан покрият телата ни! Нека вълната на Освещението изцяло да ни покрие в Святия Дух! Защото нашето коленичене е смиряването на душите ни! Понеже какво друго да сторим всред тая сатанинска омраза?”

Въпреки воят на демоните и страшното свистене на ледения вятър, който искаше да заглуши гласа ми, Нееман ме чу... Така, хванали един-друг ръцете си, ние се потопихме във водите на реката. А само след миг Вълната на Освещението премина върху нас. И за разлика от всяка друга вълна, която би разпиляла водите си, докато утихне, тая вълна остана като воден стълп върху телата ни, тъй щото ние стояхме коленичили и скрити

във водите на Духа. И ето, че чудото на Христовото Освещение започна да действа. Понеже водите на Духа започнаха да се смръзват отвън, а да ни стоплят отвътре. И тогава Самият Свят Дух проговори на сърцата ни, като казваше:

“Аз съм Живата Вода на Бога и Отца!

Аз съм Неговото присъствие в сърцата на Званите, Избраните и Верните! Когато бъдете намразени отвън, тогава непременно сте обичани отвътре! Тъй щото отвън водите Ми се смръзват и стават неразбиваем лед за дявола, а отвътре водите Ми се сгорещяват, за да ви топят и да ви дават утеха!

Това е Освещението на Твърдостта, с което ще превъзмогнете над всичката сила на врага и отмъстителя. Това е утехата Ми за всичките Божии чеда във времето на най-голямото охлаждане и на най-умноженото беззаконие!”

Братко мой! Двамата с Нееман стояхме в тоя божествен пашкул от Отеческа Благодат. И през кристала на Христовата Твърдост виждахме всичкия вятър на дявола, който не можеше да ни стори нищо. И дори когато настъпи битката и дойде личното отмъщение на дявола – пак Духът съвършено ни опази. Защото сабите и мечовете, копията и стрелите, камъните и гвоздеите на демоните – всички те се строшаваха в кристалната твърдина на Духа и ставаха като едно голямо нищо. И аз сега те моля да запомниш най-прекрасното послание от това видение:

Когато бъдеш мразен отвън – тогава си обичан отвътре!

А когато – мразен отвън – се смириш и коленичиш във водите на Духа – тогава непременно си придобил четвъртият от белезите на Христовото Освещение. Белег, за който Духът ни призовава:

“Положете всяко старание и прибавете на Себеобузданияето си Твърдостта на Исус!”

8. ПЕТАТА ВЪЛНА НА БОЖИЕТО ОСВЕЩЕНИЕ

“Положете всяко старание и прибавете на Твърдостта си Благочестието на Исус!”

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Едно от най-прекрасните неща, които Святият Дух може да даде като видение на сърцето ти, е да видиш Дрехата на Господ Исус Христос. За изминалите години на моето посвещение от Царя, аз имах многократно привилегията да гледам на всичката Му Святост и Съвършенство, на Преображението Му на високата планина, на Благочестието, което като слънчева светлина извира отсрещ всяка гънка на Дрехата Му. Когато гледаш това Небесно превъзходство и Исус го запечатва в сърцето ти с удивителни видения, то тогава непременно се влюбваш в Господа. И самият копнеж на любовта ти те кара да простираш ръцете си и да искаш да се облечеш като Него. В досегашните видения всред водите на Йордан ти видя най-вече очистването, дошло от вълните на Святия Дух. И може би си се запитал:

“Къде, в крайна сметка е Дрехата, която Исус е показал на брат Стефан в дома на Апостол Петър? Защото видях всичко друго, но не и нея!”

Истината, братко мой, ще потвърди в сърцето ти, че преди човек да облече чиста и бяла дреха, то той трябва хубаво да се измие и изкъпе. За да има чисто тяло, върху което да облече чистата си дреха.

Ето затова първите четири вълни на Божията Река са свързани с очистване и утвърждаване в Христовото Освещение. Но когато душата и сърцето вече са били очистени, то непременно следва и тяхното обличане. Обличане, за което Святият Дух повелява на всички ни с думите:

“Положете всяко старание и прибавете на Твърдостта си Благочестието на Исус!”

Нека ти кажа, че по въпроса с Благочестието Господ даде на сърцето ми много и прекрасни видения. Аз твърде ясно помня първото от тях, което беше върху живота на Божия възлюбен Йосиф. Но още тогава Исус ме предупреди, че дяволските човеци няма никога да изтърпят някой, който

ходи с Дрехата на Неговата Святост и Благочестие. Тъй щото, видели Исусовата Дреха върху някого, те непременно ще поискат да го опозорят и омърсят, за да не ги смущава с Божието Благочестие. Знаел ли съм колко съдбоносна ще се окаже тази книга за Йосиф в живота ми? И можел ли съм да предполагам, че името ми и делото ми ще бъдат толкова опозорени и омърсени? Разбира се, че не, защото тогава бях в самото начало, сиреч, в кръщението ми на Божий пророк. Но днес, пет години по-късно, аз вече зная, че от устните на моя Господ не е излязла нито една празна дума. Защото всички, които приеха пророческото благовестие, бяха омърсени и опозорени от чедата на дявола. Бяха отхвърлени като проводници и последователи на ерес и лъжеучение. И мнозина от моите братя и сестри, угнетени до смърт, плакаха пред Господа и искаха Той да се намеси и да отнеме позора и помята, с които бяха омърсявани.

Ето, че моят Господ наистина се намесва! Днес и сега! В тази книга и в това видение! Защото, застанал в река Йордан досами мене и Нееман, Исус започна да ми говори, като казваше:

“Как мислиш? Не е ли време вече да облека Моя Нееман с Моята Дреха? Не е ли той с чисти нозе и чисти ръце пред Очите Ми? Не прогледнаха ли очите му? И не се ли скъса въжетото на егоизма му?”

“О, Исусе!” – отговорих аз – “Какво друго да желае душата ми, освен да гледа как всякога потвърждаваш чудото на Твоето Преображение за всеки, който Те следва? Ето, аз с наслада ще гледам на Делото Ти и ще се радвам за моя брат!”

Исус се усмихна на думите ми. А след това, като бръкна в мантията Си, извади в ръката Си пергамента на Апостола Си Петър. И след това, разгънал самия пергамент пред Нееман, го запита:

“Чедо Мое, Неемане! Искаш ли Словото Ми да стане Дух и Живот вътре в тебе? Искаш ли то бъде твоята нова дреха, с която ще се явиш на Сватбата Ми?”

“О, Господи мой!” – възкликна Нееман и продължи - “Не зная дали съм достоен за Твоята Благодост и дали си ме намерил за Верен на Словото Си.

Но аз желая от цялото си сърце да се облека в Словото Ти и да бъда свидетел на Духа Ти!”

“Както си поискал, така и ще ти се даде!” – отговори Исус. И в следващия миг пергаментът в ръцете Му се разстла във вид на Небесна Дреха. И Той, като я полагаше върху Нееман, каза му:

“Пъхни ръцете си в ръкавите на Делата Ми и покрий гърдите си със Светлината на Сърцето Ми! И нека от днес нататък Моето Благочестие бъде Моето свидетелство в живота ти. Защото Аз няма да те оставя, но всякога ще бдя над тебе и ще те закрилям! Защото сега ще заповядам Вълна на Освещение да премине през тебе и сърцето ти да познае великата тайна на Благочестието!”

След тези думи към Нееман, Господ се обърна към мен, като ми казваше:

“Зная какво се случи с много от чедата Ми! Зная на какво омърсяване и опозоряване те бяха подложени от чедата на дявола! Но нека точно сега Моето свидетелство върху Нееман да стане свидетелство за всичките Ми благочестиви. Защото трябва отново да прочетете посланието от Апостола Ми Павел. С Моя Дух, с Моята Вяра и с Моята Дреха. Това послание, в което той казва на всичките свидетели на Благочестието:

“Както в бял ден нека ходим благопристойно, не по пирования и пиянства, не по блудство и страстолюбие, не по крамоли и зависти. Но облечете се с Господа Исус Христа, и не промишлявайте за страстите на плътта...”²⁵

Ето, и двамата сте облечени с Мене! Затова дочакайте петата от вълните на Моето Освещение!”

Едва изговорил последните Си думи, Исус се отдалечи от нас, като отново отиде в средата на Реката. А аз и Нееман зачакахме вълната на Божието Освещение. Не зная колко чакахме, но стана така, че край реката се събраха чедата на дявола. И като гледаха на белотата на дрехите ни, те обезумяха от ярост и започнаха да крещят, казвайки:

“Вие на най-святите ли ще се правите, а? Защо още твърдите, че Господ ви говори, след като това не е доктринално? Кой от нашите

---

²⁵ (Римляни 13:13-14)

църковни лидери ви помаза, за да говорите като от Бога? Или кой от нашите пастири ви ръкоположи, та да се изживявате като пророци?”

В пълен разрез от предишното видение, тоя път от дяволските човечи ни лъхна не студен, но горещ вятър. Толкова горещ, щото дрехите ни започнаха да изсъхват от водите на Святия Дух. А когато те напълно изсъхнаха, дяволските чеда бръкнаха с пръсти в сърцата си. И като напълниха шепите си с кал, започнаха да ни замерят с нея. Така калта наистина попадна върху дрехите ни и ги омърси. Това направи Нееман да пребледнее и съвсем да се съкруши, а аз – като погледнах към Господа – извиках към Него, казвайки:

“Помощ, Исусе! Дяволските чеда ни опозоряват! Ето, белотата на дрехите ни вече е осквернена! Защо още бавиш вълната на Своето Освещение?”

А Исус със строг Глас извика към мене:

“А ти и Нееман защо промишлявате за страстите на плътта? Защо слушате думите на дяволската ярост и позволихте на дрехите ви да изсъхнат от водите на Святия Дух? Не разбирате ли, че плътта може да омърси плът, но тя никога не може да омърси Духа Ми? Сега разбирате ли защо отново трябва да прочетете думите на Апостола Ми Павел – с Моя Дух, с Моята Вяра и с Моята Дреха? Сега разбирате ли колко сериозна е заповедта:

“Но облечете се с Господа Исус Христа, и не промишлявайте за страстите на плътта...”

Ето – не просто ви моля, но заповядвам да се потопите във водите на Духа Ми! За да очистите дрехите си и яростта на дявола да няма повече власт над вас!”

Чул всичките изобличителни и съвършено справедливи думи на Исус, аз протегнах ръцете си към Нееман. А след това му казах:

“Братко мой! Докато слушахме всичките яростни думи на дяволските чеда, дрехите ни изсъхнаха от водите на Духа! А така всичката нечистота се залепи по дрехите. Но ето, Господ от средата на реката строго смърря сърцата ни и заповядва да се облечем с Него и да не промишляваме за

страстите на плътта. Затова нека коленичим отново във водите на Йордан и да Го призовем с Неговата Вяра...”

Послушал думите ми, Нееман хвана ръцете ми. А след това и двамата се потопихме във водите на Духа, за да бъдем очистени. И ето, че точно тогава Исус извика със силен Глас, казвайки:

“Святи Душе! Надигни петата от вълните на Моето Освещение! И нека тази Моя вълна да направи свидетелите Ми не просто победители, но повече от победители над дявола!”

След думите на Господ отсред Него се вдигна висока и светла вълна. И като тръгна към нас и нарастваше, тя ставаше все по-голяма и по-голяма. А когато всичките й струи преминаха над мен и Нееман, Самият Свят Дух проговори на сърцата ни, като казваше:

“Аз съм Духът на Святостта Господна! Святост, която никой и никога не е успял да омърси, нито да поквари! Облечени с Мене, вие вече сте облечени с Исус! А облечените с Исус никога не падат в плътта, за да губят присъствието Ми и да дават шанс на противника и отмъстителя! Бъдете всякога мокри с Мен и никога не позволявайте на водите Ми да пресъхнат от дрехите ви! Защото който е мокър от водите Ми, той е скрит с Христос в Бога! А който е скрит с Христос в Бога, то той преживява в Дух и Истина тържеството на Божието Благочестие:

“Блажени сте, ако ви опозоряват за Христовото име; защото Духът на славата и на Бога почива на вас откъм тях се хули, а откъм вас се прославя...”²⁶

Ето, докато почивам на вас, то водите Ми ви покриват! Тъй щото дори и да ви хулят, Исус да се прославя!”

След тези най-прекрасни и съкровени думи на Духа, аз и Нееман се изправихме мокри сред водите на Йордан. И ето, че онези пръски от кал, с които ни замеряха дяволските чеда, не просто че нямаха сила, но имаха обратен ефект. Защото всеки път, когато хула или позор се докоснеше до нас, дрехите ни проблясваха като Слънцето в Силата Си. Тъй щото с тази вълна на Освещение Исус наистина ни беше направил повече от победители

---

²⁶ (1 Петрово 4:14)

над дявола. Защото, кажи ми братко, има ли по-голямо нещастие за дявола да гледа как непрестанните му хули и мръсотия правят Христос да свети още повече?

Ето това е надеждата, която днес Господ ти дава с това видение. Надежда, която ще те накара още по-усърдно да се изпълваш с водите на Святия Дух. За да опазиш Дрехата на Христовото Благодетелство и да бъдеш свидетел на твърде чудесните думи на Духа:

“Положете всяко старание и прибавете на Твърдостта си Благодетелството на Исус!”

9. ПОСЛЕДНИТЕ ВЪЛНИ НА БОЖИЕТО ОСВЕЩЕНИЕ

“Положете всяко старание и прибавете на Благочестието си Братолюбието и Любовта на Исус!”

Братко мой! Верни ми приятелю!

Устните ми никога няма да престанат да хвалят Исус. И сърцето ми всякога ще Му се покланя и ще Го възцарява във всичките си помисли. Защото няма нищо друго, толкова прекрасно и скъпоценно на този свят, колкото са вълните на Божието Освещение. С всяка от тях една част от старото ни естество си отива, и една част от божественото естество на Исус се вселява в нас. Тъй щото, когато е писал своето “Второ съборно послание” Апостол Петър наистина е знаел на какво е способен Начинателят и Усъвършителят на Вярата.

Както сам забелязваш, тази последна глава на книгата обединява двете последни вълни на Божието Освещение – Братолюбието и Любовта. Това не е мое случайно хрумване, нито опит да претупам набързо съдържанието на книгата. Не! Това е дълбок подтик от Божия Свят Дух, на Когото служи със сърцето си. Защото последните две вълни в Божия Йордан касаят именно човешкото сърце. Затова нека да започна оттам, че през всичките години на моето слугуване към Исус, аз бях подбуждан от Него да търся път към човешките сърца. Не към ума или интелекта на хората, не към тяхната образованост или ерудиция, но именно към сърцата им. Затова и всичките пророчески книги, дошли от Хълма Мория винаги започват с едно кратичко заглавие “Към сърцето ти”. И ако някой до днес не е проумял и разбрал защо Исус ми посочи за прицел човешкото сърце, то на такъв ще кажа, че всички въпроси се раждат в сърцето, но и всички отговори отново идват в сърцето. А когато, вкусило изобилната Божия Благодат, сърцето събере всички отговори в един, то тогава то непременно е получило Отговорът – **Господ Исус Христос, Божият Помазаник на Хълма Сион и Вечният Цар на Небесния Ерусалим.**

Сега разбираш ли по-ясно за какво говоря? И проумяваш ли, че всеки въпрос е като сърдечна жажда, която очаква своята глътка от Жива Вода.

А всеки отговор е Благодат от Святия Дух, назначена да образува, храни и утвърждава Младенеца в човешките сърца. Ето защо, застанал с Нееман до моя Господ, аз за сетен път бях прекомерно развълнуван от присъствието на Исус. Защото знаех, че пред очите ми ще се разкрие кулминацията на божественото откровение за Освещението. И ето, че Господ започна да говори на сърцето ми, като казваше:

“Вярвай Ми, че ако и в тези Свети видения Аз да ти дадох да гледаш на Нееман, като на един единствен човек, то пак в тоя Нееман ще се огледат хиляди по хиляди. И тези ще бъдат човеците, за които съм заявил в Словото Си:

“Но казвам ви, че мнозина ще дойдат от изток и запад, и ще насядат с Авраама, Исаака и Якова в небесното царство; а чедата на царството ще бъдат изхвърлени във външната тъмнина; там ще бъде плач и скърцане със зъби...”²⁷

Как мислиш тогава? Какво ли дело Отец Ми е възложил на слугите Си, пророците, които се движат в Духа и Силата на Илия, за да бъдат Неговия последен Елисей на земята? Каква любов, каква щедрост и каква саможертва трябва да имат Божиите слуги, за да може посетените от Божията Благост и Божията Милост наистина да преживеят съвършеното си Освещение в Святия Дух?”

Думите на Исус бяха заредени с толкова пламенна и Свята Любов, щото с трепетен глас Му отговорих, казвайки:

“О, чудесен мой Спасителю! В Твоите две последни вълни аз ще намеря отговора на въпросите Ти! Защото ако Апостол Петър ни казва да прибавим на Благочестието си Братолюбие, и на Братолюбието – Любов, то аз виждам в думите му пълната градация на Съвършенството, сиреч, абсолютното изпълнение на Божията Воля в живота ни...”

“Да, слуго Мой! Така е! И сега ти казвам, че в последния Йордан ще има малко кръстители, но много покръстени. Малко родители, но много родени! Малко пророци на Бога и Отца, но много чеда на пророческото благовестие! И в това отношение отговорността и товарът над сърцето ти ще бъдат твърде големи!

---

²⁷ (Матей 8:11-12)

Затова нека сега да ти покажа Моя Йордан в оня миг, когато мнозина от изток и запад вече са напуснали мерзостта на запустението, а нозете им са нагазили във водите на Святия Дух! Защото във всеки от тях ще видиш Нееман, който копнее да се изцели от проказата си...”

След последните Си думи Господ докосна с ръка главата ми, тъй щото сърцето ми се обля от Божията Светлина и аз притворих очи, за да ѝ се насладя. А когато отново отворих очите си, сърцето ми премалая от щастие и блаженство! Божият Йордан беше не просто пълен, но препълнен! Хората влизаха във водите му и славеха Името на Исус! А моят Господ, застанал в средата на реката, извика към мен, като казваше:

“Коленичи във водите на Духа и пригответи сърцето си за вълната на Братолюбие! Защото сега казвам на Святия Си Дух:

“Вдигни Святата и чиста вълна на Братолюбие! И като намериш сърцата на всичките Ми слуги, събрани в Йордан, дай им да свидетелстват за братската любов!”

В едно с думите на Исус, отсред Него се вдигна вълна, по-висока от всички предишни. И тая вълна тръгна в кръг от средата на реката, като търсеше и намираше всичките Божии слуги, малки и големи, пророци и ходатаи, увещатели и насърчители, изобличители и поправители. Така вълната стигна и до моето сърце, като изсипа водите си в духа ми. А тогава Святият Дух ми проговори с копнеж, по-силен от всичките ми помисли. И думите Му направиха водите в мене да се сгорещят. Ето какво ми казваше Духът:

“Намирай празните, за да ги напълниш!

Намирай болните, за да ги изцелиш!

Намирай сърцесъкрушените – за да ги утешиш!

Намирай потъмнелите – за да ги осветиш!

Намирай грешните – за да им простиш!

Намирай студените – за да ги разгориш!

Намирай плачещите – за да ги развеселиш!

Намирай всички, в които не съм живял, а искам да живея!

Намирай ги с виденията, които ти дадох!

Намирай ги с даването, на което те научих!

Намирай ги със слугуването, на което те утвърдих!

Намирай ги с вълната на Братолюбие, с която днес те посетих!”

Братко мой! Не зная дали някога си имал толкова силен копнеж на Духа в сърцето си. Но сега ти казвам, че тоя копнеж вътре в мен скоро се превърна в едно постоянно свещенодействие! И аз докрай намерих себе си в стиховете на Апостол Павел:

“...да бъде служител Исус Христов между езичниците, и да свещенослужа в Божието благовестие, за да бъдат езичниците благоприятен принос, осветен от Святия Дух...” ²⁸

Самата вълна на Братолюбие беше такава, щото тя хилядократно извикваше всички предишни вълни на Божието Освещение. Тъй щото ръце и нозе се очистваха, очи проглеждаха, сърца се освещаваха, и осветени се обличаха в бели дрехи. Но и това не беше всичко. Защото там, в сред реката, Исус отново вдигна ръцете Си. И като вдигна Главата Си към Небето, извика към Отца, казвайки:

“Отче Мой! На Тебе подобава Святост, и на Името Ти – Слава, поклон и благодарение! Сниши се, Небесни Мой Боже! И нека Твоята Огнена Ръка раздвижи водите на Духа за последната и най-святата вълна на Твоето Освещение, която е Твоята Любов!

Нека тези Твои люде Нееман, които прибавиха на вярата си Добродетел, на Добродетелта си Благоразумие, на Благоразумието си Себеобуздание, на Себеобузданияето си Твърдост, на Твърдостта си Благочестие, и на Благочестието си Братолюбие, да познаят Истинската Любов, с която Ти ги любиш, и с която всички те Те любя! Защото те положиха всяко старание, за да покажат, че искат да пребъдват в Любовта на Отца, Сина и Святия Дух! ”

В отговор на Исусовата молитва, Небето над Спасителя се разтвори. И пламенната ръка на Отец се спусна над водите на Йордан, а Сам Отец проговори с гръмлив Глас:

“Исусе! Възлюбен Мой Сине! В благоприятно време Те послушах, и в спасителен ден Ти помогнах! Нека Огън от Огъня Ми изпълни

---

²⁸ (Римляни 15:16)

водите на Духа Ми! И нека всички, които се намерят във водите, да бъдат въздигнати в Слава пред Лицето Ми!

Защото Аз възлюбих Твоите последни, за да ги направя първи на Сватбата Ти! Аз заповядах да Си събереш долните на света, докато дойде Гневът Ми над горните!”

В тоя миг Огнената ръка на Отец се сви в шепа, тъй щото Отец с един замах събра водите на Йордан, людете Нееман и слугите Си в Собствения Си Огън! А тогава, заврели от Огъня, водите се превърнаха в Облак, който въздигна всичките люде към Небето! И в този Облак Исус отново проговори на мен, и на останалите Си слуги, като казваше:

“Слуги Господни! Свърши се делото ви на земята! Най-тежкото дело в най-тежкото време! И на вас, последните Ми слуги и пророци, се падна твърде великата чест да изпълните стиховете на пророк Исаяя:

“В онова време, на мястото, гдето е Името на Господа на Силите, на Сионския Хълм, ще се донесе подарък на Господа на Силите от люде високи и гладки, и от люде страшни от началото си и нататък, от народ, който отмерва и потъпква, чиято земя обираат реките...”²⁹

Реките Авана и Фарфар в едно с Нил и Ефрат обираха земята с лъжливо благовестие и демонична измама, но те нямаха власт над людето Нееман! И вие, високи и гладки слуги на Моя Бог и Отец, наистина бяхте страшни за слугите на дявола! Защото им отмерихте въздаянието с мярка от Бога, и стъпкахте мерзостите им в пръстта!

А на всичките Ми люде, които днес слушат Гласа Ми, идещ от бъднините, Аз казвам:

Много вдовици има днес на земята! И нито една от тях няма да разпознае слугите Ми, но само вдовицата от Сарепта Сидонска! Много прокажени има днес на земята! И нито един от тях няма да се очисти, освен сириецът Нееман! Заради него дадох тия видения на пророка Си и него запечатвам с Духа на тази Свята пророческа книга! Аз го изговорих! Аз го изрекох!”

---

²⁹ (Исаия 18:7)